

ISSN 1855-7511

Poštšina plačana pri pošti 2277 Središče ob Dravi

SREDICA

GLASILO OBČINE SREDIŠČE OB DRAVI

letnik X

številka 2

junij 2016

Helena Srnec, odgovorna urednica

Dvignimo Središče v kulturno-prosvetnem oziru

Ljudje, vajeni dela in tudi ustvarjanja, ne morejo mirovati, zato izživljajo svoje sile in moči v kulturnem delu, ki se odraža bodisi v telovadbi, pri igrah, v branju knjig in še čem, sem pred kratkim prebrala v enem starejših časopisov ... Trenutno namreč veliko brskam po arhivih, kajti pripravljam biografijo velikega sokrajana Martina Kojca.

Središče je izredno bogato z miselnostjo in delom, ki so nam ga zapustili predniki, in prav je, da tudi mi počastimo in obelodanimo njihov trud. Kojčeve knjige so dosegle v tujini več kot 50 ponatisov, prvi izvod je izšel v samozaložbi leta 1935 v Središču ob Dravi. Lahko smo ponosni!

Meseca aprila so se zvrstili dogodki ob občinskem prazniku, pa tudi drugih dogodkov je bilo veliko. Veseli smo lahko, da imamo v naši občini mlade ljudi, ki se trudijo, da nam pokažejo širino sveta, in tukaj bi se rada zahvalila DLUK-u in Patriciji Rajh, ki nas je popeljala na Šrilanko ter nam predstavila svojo življenjsko izkušnjo. Druga zahvala gre Katjuši Kosovel, ki je

predstavila svoj pesniški prvenec ravno v našem kraju, kajti življenje jo je popeljalo na drugo stran Slovenije, na Primorsko, in hvaležna je, da je lahko predstavitev potekala v kraju, kjer se počuti kot doma. Tretja zahvala pa gre vsem soobčanom, ki mi prijazno pomagata ob odkrivanju naše zgodovine, naših ljudi, ko vam potrkam na vrata. Hvala!

In prišli smo do poletja. Šolarji si bodo spočili in nabrali moči za novo šolsko leto, starši bodo izkoristili dopust in tako bodo več časa lahko preživeli s svojimi družinami, spet drugi bomo vztrajno brskali po kakšnih arhivih ... ☺

Dragi soobčani, uživajte poletje in zadajte si, da v prihajajočih poletnih mesecih preživite čim več časa kvalitetno, torej, da pomagata komu, ki mu je pomoč potrebna, da se pogovorite s kom, ki mu bo prijazna beseda polepšala dan, da spustite otroka v sebi na plan in z iskrico v očeh ter s toplim srcem preživite te sončne dneve.

Milena Milosavljević, Občina Središče ob Dravi

Občinski praznik naše občine

Kako hitro mineva čas, že je leto spet naokoli in v dneh med 1. in 24. aprilom smo s številnimi prireditvami obeležili naš 62. občinski praznik. S ponosom lahko poudarimo besedo naš, saj kljub njegovi visoki obletnici ni izgubil svojega pomena. Spominjamo se praznovanj nekdanj »krajevni praznikov« in prireditev, ki so se takrat odvijale: vseh telovadnih akademij, svečanih sej in drugih prireditev, posvečenih našemu prazniku. Kot je v svojem nagovoru na letošnji svečanosti pri spomeniku NOV dejal govornik, je ob 25-obletnici samostojnosti naše domovine naša obveza spomina na pretekle čase dobila še večji pomen. Tako lahko povezujemo preteklost in sedanjost. Čeprav je naša občina še mlada, smo ob praznovanju občinskega praznika prav gotovo lahko ponosni na dosežene uspehe.

V program praznovanja občinskega praznika so se tudi letos vključila društva, ustanove in posamezniki, ki so si vsak po svoje prizadevali, da bi dodali svoj prispevek v mozaik prireditev. Tako se je v tem času odvijalo več kulturno-družabnih prireditev in številna športna tekmovanja za pokal občine.

V petek, 1. aprila, je bilo v organizaciji Strelskega društva Središče ob Dravi STRELSKO TEKMOVANJE med društvi Občine Središče ob Dravi.

V soboto, 2. aprila, sta bili dve prireditvi, in sicer ZAKLJUČEK POHODA BRANITELJEV MEJE v organizaciji Območnega združenja veteranov vojne za Slovenijo Ormož in FOLKLORNI VEČER, ki ga je pripravilo Kulturno društvo Obrež.

Folklorni večer v Domu kulture Obrež (na sliki FS Obrež)

V nedeljo, 3. aprila, je Društvo za telesno vzgojo Partizan organiziralo dve športni tekmovanji, in sicer TEKMOVANJE V NAMIZNEM TENISU in TURNIR V MALEM NOGOMETU.

V četrtek, 7. aprila, je Društvo upokojencev Središče ob Dravi izvedlo TEKMOVANJE DRUŠTEV UPOKOJENCEV V VRTNEM KEGLJANJU.

V petek, 8. aprila, so bila ODPRTA VRATA MUZEJA NOB in SVEČANOST V SPOMIN ŽRTVAM NOB, s katero smo obeležili spomin na štiri padle krajanje v mariborskih zaporih leta 1942.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Turnir v malem nogometu na igrišču pri OŠ – prvo mesto je pripadlo ekipi PGD Središče ob Dravi.

V petek, 8. aprila, so se na PRIJATELJSKI NOGOMETNI TEKMI srečali župani Slovenije in Medžimurja.

Prijateljska tekma županov na Tratah

V soboto, 9. aprila, smo se občani, predstavniki društev, vaških odborov in svetniki občinskega sveta družili z občani iz pobratene občine Mislinja. Najprej smo si vsi skupaj ogledali zanimivo velikonočno razstavo Turističnega društva Središče ob Dravi, pridružili pa so se tudi člani Kluba traktoristov Steyr Središče ob Dravi. V popoldanskem času smo si ogledali muzejsko zbirko v Grajski pristavi Ormož in razstavo v gradu Ormož, zvečer pa so Mislinjčani prisostvovali tudi osrednji proslavi ob občinskem prazniku.

V soboto, 9. aprila, je bila OSREDNJA PROSLAVA ob občinskem prazniku s podelitvijo plaket in priznanj zaslužnim posameznikom in društvom. Kulturni program so pripravili učenci Osnovne šole Središče ob Dravi in Godba na pihala Središče ob Dravi, slavnostni govornik je bil župan Jurij Borko.

V nedeljo, 10. aprila, se je odvijalo že tradicionalno SREČANJE STAREJŠIH OBČANOV, na katerem so starejše s kulturnim programom razvedrili učenci osnovne šole, otroci iz vrtca, Pevski zbor Društva upokojencev Središče ob Dravi in Ljudski pevci iz Obreža.

V soboto, 16. aprila, je Lovska družina Središče ob Dravi obeležila svojo 70-LETNICO delovanja.

V soboto, 23. aprila, je Območna izpostava Javnega sklada Ormož izvedla OBMOČNO REVIJO ODRASLIH FOLKLORNIH SKUPIN.

Rekreacijsko društvo Stras je nameravalo v nedeljo, 24. aprila, izvesti BALINANJE, vendar je zaradi slabih vremenskih razmer bilo prestavljeno na 8. maj.

Da se v naši občini razvija društveno in družabno življenje in se ohranja tradicija delovanja društev, skrbijo številni posamezniki in društva v občini. Nekatera društva dosegajo že zavidljive obletnice svojega obstoja in delovanja. Letos okrogle obletnice delovanja obeležujejo naslednja društva: visok jubilej, kar 130 let delovanja, obeležuje godba na pihala, 70-letnico obstoja in delovanja ima Lovska družina Središče ob Dravi in 20-letnico delovanja Pevski zbor Društva upokojencev Središče ob Dravi. Zato ni slučaj, da se vsako leto na podlagi predlogov društev in posameznikov aktivnim posameznikom in društvom podelijo občinska priznanja.

V letošnjem letu so prejeli naslednja **občinska priznanja**:

- **zlato plaketo** GODBA NA PIHALA SREDIŠČE OB DRAVI za 130 let neprekinjenega dela,
- **srebrno plaketo** BRANKO VESELKO iz Središča ob Dravi za 50-letno aktivno delovanje v gasilskih vrstah,
- **bronasto plaketo** BRANKO HORVAT iz Središča ob Dravi za dolgoletno delo v Lovski družini Središče,
- **posebno priznanje** PEVSKI ZBOR Društva upokojencev Središče ob Dravi za 20-letno aktivno delo.

Priznanja so prejeli:

- JANEZ LUKMAN iz Središča ob Dravi za požrtvovalno delo v Rekreativnem društvu Stras,
- ALOJZIJA MAJCENOVIC iz Šalovcev za dolgoletno aktivno delo v Kulturnem društvu Obrež,
- MIRA MEDIK iz Središča ob Dravi za dolgoletno aktivno delo v Društvu upokojencev,
- KATJA VOLGEMUT iz Ormoža za aktivno delo v Društvu za telesno vzgojo Partizan,
- DANICA ŽERJAV iz Šalovcev za dolgoletno aktivno delo na kulturnem področju,
- VESNA ŽERJAV z Grab za dolgoletno aktivno delo v Turističnem društvu Središče.

Vsem dobitnikom občinskih priznanj iskreno čestitamo in naj jim bo prejeto priznanje zahvala, obenem pa tudi spodbuda za nadaljnje delo.

Dobitniki letošnjih občinskih plaket in priznanj

Jelka Zidarič Trstenjak, direktorica občinske uprave Občine Središče ob Dravi

Pojasnilo glede obračunavanja omrežnine in stroškov odvajanja in čiščenja komunalnih odpadnih voda za naselja Obrež, Grabe in Središče ob Dravi

Občinski svet Občine Središče ob Dravi je v mesecu marcu 2016 sprejel sklep o višini stroškov odvajanja in čiščenja odpadne komunalne vode v naseljih Obrež, Grabe in Središče ob Dravi. Sklep je bil sprejet na podlagi Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Ur. l. RS, št. 87/12, 109/12 – Uredba MEDO), ki je bila sprejeta konec leta 2012. Na podlagi te uredbe se uporabnikom storitve ločeno obračuna tudi omrežnina za odvajanje in omrežnina za čiščenje odpadne komunalne vode. Samo ceno storitve pa ob tem predstavlja tudi cena storitve odvajanja in čiščenja, ki je povezana s količino dobavljene vode posameznemu gospodinjstvu.

Ceno storitev tako predstavljata omrežnina (odvajanje in čiščenje), cena storitve opravljanja javne službe in okoljska dajatev. Ceni sta na računu prikazani ločeno.

Osnova za obračun odvedene in očiščene komunalne odpadne vode je za uporabnike javnega vodovoda količina porabljene pitne vode, merjene v kubičnih metrih (m³), po stanju vodomera. Uporabnikom, pri katerih upravljalec ne more pridobiti podatkov o porabi pitne vode (ni priključka na javni vodovod), se

kanalščina obračuna na pavšal, skladno s trenutno veljavno zakonodajo na področju odvajanja in čiščenja komunalne in padavinske odpadne vode oziroma na področju oskrbe s pitno vodo. Uporabnikom, ki so priključeni na sistem javne kanalizacije ter uporabljajo vodo iz lastnih virov in nimajo vgrajenega vodomera oziroma vgradnja ni mogoča ali ni bilo še nobenega obračuna, vodomera pa je v okvari, se kanalščina obračuna po pavšalni porabi 4,5 m³ na osebo na mesec.

Na podlagi sklepov občinskega sveta se za gospodinjstva del omrežnine subvencionira.

Če še niste priključeni na javno kanalizacijsko omrežje, se vam do priklopa obračunavajo stroški odvoza grezničnih gošč (kakor je sprejeto tudi za naselja Šalovci in Godeninci).

V kolikor ste priklop na javno kanalizacijsko omrežje izvedli v celoti v lastni režiji, vas prosimo, da podatke o priklopu sporočite na Komunalno podjetje Ormož, in sicer na tel. št. 02/741-0665 (ga. Judita), ker vas je potrebno vnesti v sistem tudi za poročanje.

Jelka Zidarič Trstenjak, direktorica občinske uprave Občine Središče ob Dravi

Odvoz grezničnih gošč v Šalovcih in Godenincih

Občinski svet Občine Središče ob Dravi je v mesecu marcu 2016 sprejel sklep o višini stroškov odvoza grezničnih gošč in omrežnino za čiščenje odpadnih voda v naseljih Šalovci in Godeninci. Storitve se nanaša na storitve, povezane z nepretočnimi greznicami, obstoječimi greznicami in malimi komunalnimi čistilnimi napravami. Sklep je bil sprejet na podlagi Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja (Ur. l. RS, št. 87/12; v nad.: Uredba), ki je bila sprejeta konec leta 2012. Na podlagi te uredbe se je določilo mesečni obračun storitev praznjenja greznic in malih komunalnih čistilnih naprav (MKČN). Odvoz grezničnih gošč za marsikoga predstavlja problem, še večji problem pa je odvoz na njivske in travniške površine, saj gošče vsebujejo fekalije (praški, čistila).

Skladno s to Uredbo se bo tako v Občini Središče ob Dravi storitev, ki bo po novem na računu prikazana z opisom »storitve, vezane na greznice in MKČN«, mesečno obračunavala vsem porabnikom pitne vode v naseljih Šalovci in Godeninci, ki imajo greznice ali MKČN po količini porabljene pitne vode, odčitane po vodomera ali izračunane iz števila oseb. Za vplačana sredstva, se bo tako izvršil odvoz vaše greznične gošče.

Komunalno podjetje Ormož d. o. o. bo izvajalo storitve črpanja, odvoza in čiščenja grezničnih gošč iz pretočnih in nepretočnih

greznic ter MKČN. Vsak lastnik greznice ali MKČN ima pravico do odvoza greznične gošče in blata iz MKČN enkrat na tri leta. Blato se bo odpeljalo na čiščenje na Centralno čistilno napravo Središče ob Dravi.

Sprejete greznične gošče oz. blato se na čistilni napravi najprej mehansko očisti (odstrani neorganske nečistoče), nato pa se jih vodi v postopek čiščenja skupaj z odpadno vodo, ki prispe na čistilno napravo. Stranski produkt čiščenja je dehidrirano blato, ki ga prevzema pooblaščen prevzemnik.

Lastniki kmetijskega gospodarstva lahko, v skladu z Uredbo o odvajanju in čiščenju komunalne odpadne vode (Uradni list RS, št. 98/2015) in Uredbo o uporabi blata iz komunalnih čistilnih naprav v kmetijstvu (Uradni list RS št. 62/08), greznične gošče mešate z gnojevko oziroma gnojnico, **v kolikor jih pred uporabo v kmetijstvu skladiščite v gnojni jami najmanj šest mesecev.**

Na Komunalno podjetje Ormož d. o. o. morate podati pisno izjavo o pravilnem skladiščenju grezničnih gošč v gnojni jami z navedbo datumov in količinami odstranjene komunalne odpadne vode iz greznic oziroma blata iz MKČN, zahtevanimi dokazili ter številko kmetijskega gospodarstva. V tem primeru vam storitve greznic ne bomo obračunavali, saj se tudi ne bodo opravile.

Milena Milosavljević, Občina Središče ob Dravi

Letošnje spomladansko čiščenje okolja

V naši občini se trudimo, da bi bilo okolje čim lepše in čim bolj prijetno za bivanje za nas, ki tu živimo, in za tiste, ki prihajajo k nam.

Lepo bi bilo, da bi za naše okolje skrbeli skozi vse leto, a kljub temu se še najde kdo, ki mu ni preveč mar za to, kako izgleda njegova okolica in odpadke odmetava kjerkoli. Še huje pa je, če odlagamo razne odpadke (še posebej nevarne) v naravi – v gozdovih ...

Vendar moramo na stvar pogledati iz pozitivne strani, paziti, da sami ne bomo onesnaževali okolja, in upati, da dober zgled vleče, predvsem tudi naše otroke.

V vsakoletno čiščenje okolja povabimo vse občane, vaške odbore, svetnike in društva. Letos sta se čiščenja okolja, ki je potekalo po vsej občini 2. aprila, udeležila 102 občana. Od vseh društev, ki delujejo v naši občini, se je tudi letos v čiščenje

okolja vključilo le Prostovoljno gasilsko društvo Središče ob Dravi.

Ugotovljamo, da se vsako leto zbere manj odpadkov, kar je seveda pohvalno, ne glede na to pa bi si želeli več udele-

žencev čistilne akcije. Občutek, da naredite nekaj koristnega za kraj in se ob tem še družite ter preživite prijeten dopoldan, je dober – poskusite in se nam naslednje leto pridružite!

FOTO: Franc Lukman

Občina Središče ob Dravi

Poroke v aprilu in maju

Aprila in maja so zakonsko zvezo sklenili trije pari, ki prihajajo iz Občine Središče ob Dravi. Civilne poročne obrede je v poročni dvorani ormoškega gradu opravil župan Občine Središče ob Dravi Jurij Borko ter mladoporočencem zaželel sreče in zadovoljstva v skupnem življenju.

V soboto, 30. aprila 2016, so na skupno življenjsko pot stopili Suzana Zidarič in Bojan Kovačič z Grab ter Natalija Munda in Boštjan Kosi, ki se bosta še zagotovo vračala v Središče ob Dravi.

V soboto, 28. maja 2016, pa sta zakonsko zvezo sklenila Antonija Petričič in Dario Šnajder iz Godenincev. Iskrene čestitke mladoporočencem!

Poroka Suzane Zidarič in Bojana Kovačiča

Poroka Antonije Petričič in Daria Šnajderja

Poroka Natalije Munda in Boštjana Kosija

Helena Srnec

MED NAMI ŽIVIJO – Romana Suhodolčan

»Če ste zdravi, vzemite vse za dobro.«

28. avgusta leta 1949 rojena Romana Suhodolčan je najprej mama in babica, sicer pa jo v domačem kraju poznamo tudi kot aktivno članico turističnega društva in društva upokojencev.

SREDICA: Romana (Upava, da bralcev Sredice ne moti, če se med pogovorom tikava in tako tudi zapiševa, saj se dobro poznavata.) za začetek nam, prosim, povej kaj o svojem otroštvu, mladosti.

Romana Suhodolčan: Otroštvo in mladost sem preživela v Obrežu. Do petnajstega leta. Tu v naših krajih sem hodila v osnovno šolo, potem pa sem šla v Maribor.

Mi kot otroci nismo bili pred računalniki. No, saj to vsi zdaj ponavljamo in govorimo. Kot otroci smo bili vedno zunaj, na terenu, igrali smo se vse živo ... Mi sicer nismo imeli kmetije, vendar smo imeli vsak dan kakšne obveznosti, ki smo jih morali narediti. In zdaj vidim, da je to prav. Dostikrat prideš v življenju v kakšno takšno situacijo, ko veš, da moraš pljuniti v roke in se ne usedeš in jočeš, si ne rečeš, da ne moreš in ne zmoreš ... To so nas naši starši znali naučiti, se mi zdi ... Kot otrok sem bila pravi fakina, rada sem se tepla in se nisem pustila ... (smeh) Ko smo šli iz šole, smo se najprej topli s središkimi otroki, nato s šalovskimi, nato pa še na »Boboti kakšni rumpl« pa podobne lumparije ... (smeh) V glavnem, nikoli nismo šli naravnost domov iz šole ... Drugačni časi so zdaj, saj vidiš ...

SREDICA: Mogoče kakšni spomini, vezani na Dravo? Nekoč ste se tam kopali. Tudi sama se spomnim, da smo hodili kot otroci na kopanje k Dravi ...

Romana Suhodolčan: Ja, k Dravi smo se dnevno hodili kopat celo poletje, čez šolske počitnice. Pa te nihče ni vprašal, boš prišel domov ali ne, pa starši se niso nekaj bali, kaj se nam bo zgodilo. Mi smo pač šli, ker so vsi šli k Dravi. Hodili smo čez en rokav in smo znali, da ko se je peljal vlak, okrog štirih, pol štirih, takrat moramo oditi, ker je potem narasla voda in nismo več mogli prek ... Mene so starši samo enkrat iskali ... (smeh) Enkrat je pri Cimermanu padla na tla jadrilica. In moram povedati, da še zdaj obožujem letala. Če bi po osnovni šoli lahko šla

za pilota, da bi bila možnost, da bi šla v vojaško šolo, bi šla takoj. Samo takrat še tega ni bilo, punce še takrat niso hodile v take šole ... In tudi ko sem šla kam z letalom, sem že večkrat tudi šla, sem v vožnji zelo uživala, to je bil za mene poseben svet ... In kakor hitro sem izvedela, da je ta jadrilica padla, sem seveda hitela na kraj dogodka. Ves dan sem bila poleg teh moških in opazovala, kako so oni to »razšraufali«, kako so prišli tovornjaki in so vse gor naložili, doma pa so me seveda iskali. Preiskali so že vse okrog hiše, okrog bližnjih mlak, vsepovsod so me iskali, mene pa nikjer ... In ko sem proti večeru vsa vznemirjena prišla domov, sem nazadnje še dobila po riti.

SREDICA: Pri rosnih petnajstih letih si odšla v Maribor. Prosim, povej nam kaj več o tvojem šolanju, odhodu.

Romana Suhodolčan: Zmerom sem imela željo, da bi bila babica. Vendar je bil splet okoliščin takšen ... Takrat je bila ta šola v Ljubljani, torej daleč – in takrat se še niso tako ukvarjali z otroki ... in tako sem se šla učiti za frizerko v Maribor. Mama me je odpeljala v Maribor, me tam pustila in morala sem se znajti. In nikoli ne bom pozabila ... mama me je odpeljala k enemu daljnemu sorodniku na konec Pobrežja. In veš, pri sorodnikih me je pustila, drugi dan pa sem morala delat v salon. Vedela sem, da se prek Drave ne smem peljati, vendar kje je zdaj avtobus? Prišla sem ven na glavno cesto in gledam, kam te moram iti ... Potem nekaj časa stojim, gledam, kje je zdaj mesto, kje je avtobus ... Takrat nismo bili toliko izobraženi. To, da smo enkrat na leto šli na kakšen izlet, je bilo vse ... In še takrat smo se učitelja tako držali, da se nismo izgubili. Ja, to je eden od dogodkov, na katerega se spomnim in tudi večkrat si rada rečem: »Ne jamraj, v končni fazi imaš tudi jezik in lahko vprašaš.« Čeravno si prišel ves prestrašen, nisi upal nič reči. »Zmerom lahko vprašaš,« sem si mislila sama pri sebi ... Ja, pa pozdravljala sem ljudi v Mariboru ... (smeh) Veš, to je na vasi bilo obvezno in tukaj lahko povem en doživljaj, kako sem bila tepena, ko nisem pozdravila nekega gospoda. Otroci smo šli iz šole in kaj se otroci zavedajo, da bo zdaj trava za kositi ipd. Mi smo se tam igrali, prišel je ta »gazda« in otroci smo zbežali, samo meni pa je gospod rekel »prokleti cigan črni«. In jaz sem bila užaljena. In čez dva dni jaz njega srečam in obrnem glavo v stran. Ko sem prišla domov, me ja ata že čakal ... Sem že dobila ... Nič me ni vprašal, vse je že vedel ... Potem pa pridem v Maribor in sem vse pozdravljala. Vsi so me čudno in noro gledali in nihče mi ni odzdravil. (smeh) Par dni sem pozdravljala, potem pa sem videla, da to ne gre tako ... Greš pač mimo človeka, se mu mogoče nasmehneš, morda se ti nasmehne nazaj in je to to.

SREDICA: V Mariboru si se torej učila za frizerko, pristala pa si na pedikuri, če se ne motim.

Romana Suhodolčan: Tako je. V Maribor sem se šla učiti za vajenka pri frizerju. Takrat smo bili vajenci. In to je bilo prav. Kajti zdaj pride frizerka iz šole in ne ve skoraj nič ... Ne mislim nič, vendar drugače je delati z nekim nadzorom in na nekih lutkah,

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

kot pa ko dobiš stranko. Moraš vedeti, kaj boš in kaj ne boš, kako se boš obnašal do stranke ipd. Mi smo se učili vsega – od metanja snega, pometanja, pranja glav, vsega smo se naučili. Spoznali smo stranke, starejši so nas usmerjali, kaj lahko rečeš in česa ne smeš, kako se do stranke obnašaš, kaj je primerno in kaj ni primerno ... Saj včasih je bilo kakšno »hecanje«, privoščile so si nas tudi kakšne pomočnice ... Če pač nimaš svojega življenja urejenega, se rad spravljaš na druge. Ampak dobro, vedeli smo priti do kruha ... In kaj je bilo dobrega v tem salonu, je bilo to, da so imeli pedikuro, bila je edina pedikura v Mariboru. In jaz sem bila pečena in kuhana, pedikura me je blazno zanimala, četudi sem bila kot vajenka dobra frizerka. Na tekmovanjih sem večkrat odnesla prva mesta v moškem in ženskem friziranju, vendar je bila pedikura tisto, kar me je zares očaralo. Imela sem srečo, da se je ena pomočnica poročila in odšla in meni je šef rekel, da zdaj jaz začnem s pedikuro. In ko enkrat obvladaš britev, obvladaš tudi skalpel. Veš, da me je bilo strah na začetku, vendar sem hodila na razne seminarje, na razna šolanja, izobraževanja, ampak v tem sem izredno uživala in z veseljem delala. V pedikuri sem delala nekje sedem let, potem pa sem rodila.

SREDICA: Poročila si se v Mariboru in tam si si tudi ustvarila družino ...

Romana Suhodolčan: Poročila sem se leta 1974, dobila moža s hčerko, tako da imam tri hčerke. Po rojstvu hčerke pa sem delo v pedikuri pustila, ker ni bilo toliko vrtcev, kot je zdaj, porodniška pa je bila štiri mesece in pol, potem pa si šel za štiri ure delat. In ker preprosto nisem imela otroka kam dati, sem ostala doma. Češ do enega leta bom doma, potem pa nazaj delat. V tistem času pa sem začela pomagati pri vodenju elektroinstalaterske obrti svojemu možu. Šla sem tudi v ekonomsko šolo, sicer je nisem opravila, sem se pa nekaj naučila. (smeh) Pedikura pa me je še naprej ves čas blazno vlekla. Ko so otroci šli v srednjo šolo, sem si rekla, zdaj pa je zadosti. In takrat sem si odprla pedikerski salon. Tam sem bila od »jutra do sutra«. In kako sem začela s pedikuro? Veš, jaz sem prekinila svoj poklic za 17 let in tako sem začela s salonom brez ene stranke. Na ulico sem si postavila tablo in čakala. Dostikrat sem sedela s ključi v rokah, češ da bom odšla, da samo tratim čas, vendar po drugi strani pa si misliš, če pa jaz to vem delati in sem v tem dobra, toliko sem vložila v to, nekdo bo prišel ... In tako se je začelo. Pride gospa in še ena in še ena in to se je tako razvilo, da sem bila v salonu od jutra do večera. Dostikrat sem se še le zvečer spomnila, da še sploh nisem jedla ... Doma pa je mož skrbel za dom. V soboto in nedeljo pa res nisem delala, to so bili naši, družinski dnevi.

In še to moram povedati, da jaz nisem bila nikoli mestni človek. Počutila sem se sicer v redu v mestu, ker sem imela eno okolje, ki je bilo v redu, z družino vred. Nikoli pa nisem rada šla v mesto, šla sem samo po opravkih, to kar sem pač morala postoriti. Smo šli v kino, gledališče, da pa bi recimo hodila na kafe v mesto, to mi je bilo brez veze, tako da mi je zdaj v Obrežu super lepo. Uživam. Blazno dobro se tukaj počutim ...

SREDICA: Vidim, da si zmerom rada delala z ljudmi. Iz Maribora si se po 42 letih vrnila v Obrež in zdaj si aktivna članica turističnega društva ter društva upokojencev.

ROMANA SUHODOLČAN: Ja, zmerom sem rada delala z ljudmi. Tudi zdaj. Leta 2006, po smrti moža, sem se preselila v Obrež k mami in zdaj z veseljem sodelujem pri Turističnem društvu in pri upokojencih. Preko Dragice sem prišla v Turistično društvo, poznamo se že od malega in moram reči, da zelo rada delam v tem društvu, ker smo res ena krasna ekipa, v redu se razumemo, dostikrat se nasmejemo ... Pri upokojencih pa sem tajnik in blagajnik in res – včasih je prav naporno, koliko imamo dela ... (smeh) Vendar sem vesela, ker se res rada družim z ljudmi. Sem prav malo že pogrešala ta druženja, stike z ljudmi ...

SREDICA: In kako se je bilo vrniti v Obrež?

Romana Suhodolčan: (Smeh) Hja, nihče me ni poznal, kot tudi jaz ne nikogar. Res, ljudje me niso poznali. Lidijo, sestro, so bolj poznali. Če sem kam šla, so se vsi spraševali, kdo je to, kdo je to ... Včasih pa me je kdo direktno vprašal ... Starejšo generacijo še poznam, vendar mladih pa več ne toliko ...

SREDICA: Glede na to, da rada delaš z ljudmi, si aktivna na več področjih, kako bi rekla, da so se ljudje spremenili? Imamo iste vrednote, postajamo boljši ljudje – kaj praviš?

Romana Suhodolčan: Vsi radi rečemo, da so nekoč bili drugi časi, pa so res bili. Mogoče so bili ljudje bolj odvisni drug od drugega, pa so eden drugemu bolj pomagali. Danes pa so ljudje, ki se ne upajo vklopiti v družbo ali se nočejo vklopiti v družbo ... Tisti, ki so odprti do ljudi, pa so vedno takšni. Ne vem, mogoče so ljudje danes bolj vase zaprti, več so doma ... Danes je na vrsti televizija, računalnik, nekoč pa tega ni bilo, je bila ali knjiga ali družba ... Spremenil se je tudi odnos do zemlje, narave in tudi odnos do živine. Nekoč so ljudje bolj skrbeli za zemljo, naravo in tudi za svoje živali. Ne zavedamo se, da ne živimo samo za danes, moramo se zavedati, da so naši pradedi, starši skrbeli za nas, za naravo, da imamo pitno vodo ipd. Tako bi tudi mi morali skrbeti za naslednje generacije ...

SREDICA: Romana, kaj bi svetovala soobčanom za polnejše, bolj srečno življenje?

Romana Suhodolčan: Če ste zdravi, vzemite vse za dobro ... To je neko moje vodilo. Veš, ko se peljem s kolesom v Središče v trgovino, pa se vračam domov, pa se ustavim tu pa tam, pridem domov polna enih dobrin, pa ne materialnih, ampak duševnih dobrin. Meni ogromno pomeni, da nekemu rečeš kakšno prijazno besedo, pozdrav. Jamranja ne maram in tudi časa nimam, da bi se smilila sama sebi. Polno se počutim tudi, ko sedim pod drevesom in opazujem barve, ki jih nikoli ne moreš vseh prešteti ...

Vsem občankam in občanom Občine Središče ob Dravi iskreno čestitamo ob dnevu državnosti in 25. obletnici razglasitve samostojnosti Republike Slovenije.

Južan Jurij Borko z
občinsko upravo in
občinskim svetom

Jurij Dogša, starešina LD Središče ob Dravi

70 let Lovske družine Središče ob Dravi

Dr. Ivan Lovrenčič, nekdanji predsednik Slovenskega lovskega društva, je ob njegovi ustanovitvi leta 1907 dejal: »Ako smo Slovenci že na vseh poljih tako razcepljeni, ustvarimo vsaj mi lovci nekaj skupnega – nekaj enotnega, nekaj lastnega, saj naši interesi so skoraj povsod enaki!« S temi besedami se je začela slovesnost v Sokolani, s katero smo središki lovci v aprilu praznovali visoki jubilej.

70 let delovanja nekega društva, po lovsko – družine, je dolga doba, ki jo je vredno proslaviti in se tako spomniti vseh, ki so s svojo ljubeznijo do narave in lova prostovoljno opravljali to pomembno naravovarstveno dejavnost skozi dolgo obdobje na našem področju.

Lov in lovstvo sta stara toliko kot človeštvo in ni je človeške aktivnosti, ki bi bila starejša. Lovci na področju Občine Središče ob Dravi so lovske aktivnosti izvajali mnogo prej kot pred 70-imi leti, in sicer kot lovci gostje ali kot lovski pazniki pri grofih, ki so imeli do marčne revolucije leta 1848 izključno pravico do lova. Po omenjenih družbenih spremembah sta tudi lovstvo in pravica do lova doživela spremembe. Zakonodaja iz leta 1870 je opredelila zakupni sistem lova, na svojem zemljišču pa je lov lahko izvajal samo tisti, ki je imel v lasti dovolj veliko strnjeno zemljišče.

Prvi zakupniki v Občini Središče, ki je zajemala KO Središče, so bili vojaški zdrav-

nik dr. Špešič in nadučitelj Ivan Najžar, posestnik Jurij Polanec in posestnik Jakob Klemenčič. Na področju občine Grabe - Obrež, ki je zajemala KO Grabe in KO Obrež, pa so lovski zakupniki bili posestnik Ivan Raušl iz Obreža in gostilničar Anton Šulek z Grab, posestnika Leopold Dogša in Andrej Kelemina z Grab ter Rudolf Rakuša, posestnik in gostilničar iz Obreža. V občini Šalovci je bil zakupnik Franc Jurkovič, posestnik iz Šalovcev, v občini Vodranci pa je imel lovišče v Godenincih v zakupu Petek, posestnik iz Godenincev. Grof Georgewitz pa je imel v lasti zasebno lovišče na področju Marofa in Koračic.

V tridesetih letih prejšnjega stoletja je bil zakupnik velikega lovišča Franc Kočevar, posestnik in trgovec iz Središča. To je bilo obdobje, ko se je krog lovcev, ki so pridobili lovske karte, širil, čeprav niso imeli v zakupu lovišča, temveč so lovili kot gostje pri zakupnikih. V glavnem so lovske karte pridobili ugledni obrtniki, uradniki ali posestniki iz krajev Središče, Grabe, Obrež, Šalovci in Godeninci. Leta 1934 je dvanajst članov, ki so tudi na dražbi dobili v zakup lovišče, ustanovilo Lovsko društvo Središče.

Čas druge svetovne vojne je bil do Slovencev posebej krut in neizprosno,

Nadaljevanje na naslednji strani

OBVESTILA UREDNIŠKEGA ODBORA

SPLOŠNE INFORMACIJE GLEDE PRISPEVKOV

Vabljeni, da svoje prispevke (članke in slikovno gradivo), rešitve križank in nagradnih vprašanj pošljete na naslov: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na: urednistvo.sredica@gmail.com, lahko pa jih oddate v sprejemni pisarni Občine Središče ob Dravi. Uredniški odbor si pridržuje pravico do izbire prispevkov, ki bodo objavljeni v glasilu ter do spremembe naslovov in krajšanja prispevkov, skladno s prostorskimi možnostmi in uredniško politiko.

Prihadnja številka bo izšla ob koncu meseca septembra 2016. Rok za oddajo prispevkov za naslednjo številko glasila je 4. september 2016.

DOBITNIK NAGRADE ZA KRIŽANKO IZ PREJŠNJE ŠTEVILKE

Vsem reševalcem križanke, ki so poslali pravilno geslo, se zahvaljujemo za sodelovanje. Izžrebana dobitnica nagrade iz marčevske številke je Danica Zorjan. Nagrajenka prejme darilni paket Trgovine Frko, Denis Raušl s. p. Čestitamo!

Glasilo Sredica izhaja 4-krat letno in ga prejmejo brezplačno vsa gospodinjstva v Občini Središče ob Dravi. Občinsko glasilo raznaša Pošta Slovenije. Glasilo je na voljo tudi v prostorih Občine Središče ob Dravi ter v elektronski obliki na internetni strani občine: <http://www.sredisce-ob-dravi.si>.

Izdajatelj: Občina Središče ob Dravi.

Naslov uredništva: Uredniški odbor Sredice, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Odgovorna urednica: Helena Srnec (e-pošta: urednistvo.sredica@gmail.com). Uredniški odbor: Samo Žerjav – pomočnik urednice, Jana Čavničar, Samo Kočevar, Urška Panič, Stanko Zebec, Danica Žerjav. Jezikovni pregled: Tina Zadavec. Tisk: Emporio d.o.o.

Naklada: 800 izvodov

saj sta fašizem in nacizem slovenskemu narodu napovedala izginotje in to je nemški okupator z domačimi pomagači v Središču tudi dosledno izvajal in prav žrtvam tega terorja je posvečen tudi naš 62. občinski praznik. V času druge svetovne vojne so lov izvajali Nemci in ormoški grof. Prav lovci, ki so bili v veliki večini napredni, svobodomiseln in zavedni Slovenci, so bili med prvimi na udaru in tako so mnogi bili izgnani iz svojih domov v Srbijo, Bosno in na Hrvaško, nekateri pa v Nemčijo. Bili so tudi razlašeni, čeprav se s politiko niso nikoli ukvarjali. In prav ti lovci, ki so se po drugi svetovni vojni vrnili v svoj domači kraj, so tvorili jedro dveh lovskih družin na področju naše sedanje občine, to je LD Središče in LD Obrež.

Lovci teh dveh družin so se jeseni 1945. leta spontano zbrali in začeli izvajati manjše love predvsem na malo divjad. V letu 1946 sta obe lovski družini pridobili odločki Okrajnega ljudskega odbora Ptuj o petletnem zakupu lovišč. LD Središče je imelo v zakupu področje KO Središče in del KO Vodranci (področje Godenincev) v velikosti 1.363 ha z omejitvijo števila članov na 13, torej enega člana na 100 ha lovišča, LD Obrež pa je zajemala KO Grabe, KO Obrež in KO Šalovci v skupni površini 1.930 ha in omejitvijo na 19 članov. Obe družini sta vzorno gospodarili in med seboj dobro sodelovali.

Na osnovi sprejetega Zakona o lovstvu iz leta 1948, ki je opredelil tudi najmanjšo dovoljeno površino lovišča, sta se leta 1951 obe družini na ustanovnem občnem zboru združili v enotno Lovsko družino Središče s 3208 ha lovne površine. Članstvo je sestavljalo 13 članov iz prejšnje LD Središče in 19 članov iz LD Obrež, torej skupaj 32 lovcev. Prvi starešina je postal Ivan Kolarič st. ali po domače Semberov Vanč z Grab, tajnik Anton Tkalec iz Obreža, gospodar Alojz Horvat iz Središča, po domače Mlekorov Lojz, in blagajnik Rudolf Veselko iz Središča. Od takrat naprej pa vse do danes na področju današnje Občine Središče ob Dravi deluje naša lovska družina. V tem času se je družina uspešno prilagajala zakonskim in siceršnjim družbenim in političnim spremembam, predvsem pa spremembam v okolju in posledično tudi pri divjadi. Pomemben mejnik v slovenskem lovstvu je bilo sprejetje Zakona o varstvu, gojitvi in lovu divjadi ter upravljanju lovišč v letu 1976, ki je že v svojem naslovu opredelil vrstni red in pomembnost lovskih nalog. To je bil izredno napreden zakon, ki so ga hvalili in nam ga zavidali lovski in naravovarstveni strokovnjaki iz cele Evrope. Večje spremembe je lovska zakonodaja doživela po razpadu prejšnje skupne države in po osamosvojitvi Slovenije ter spremembi družbenopolitičnega sistema. Mnogi lovci so tudi aktivno sodelovali v osamosvojitveni vojni za neodvisno in samostojno državo Slovenijo. Tudi nov Zakon o divjadi in lovstvu iz leta 2004 je ohranil divjad kot narodno bogastvo in smiselno vlogo lovstva v moderni družbi. Tako smo v skladu z novo lovsko zakonodajo leta 2008 podpisali koncesijsko pogodbo o upravljanju z loviščem v obstoječih mejah na področju Občine Središče ob Dravi. Značilno nižinsko in strukturno pestro lovišče je bilo nekoč bogato z malo divjadjo, predvsem s fazani, z zajci, jerebicami, s kljunači ter v obdravskem delu z racami mlakaricami. Srnjadi je bilo zelo malo, divjega prašiča pa sploh ni bilo. Prvi je bil po pričevanju uplenjen leta 1950 v LD Obrež. Kasneje se je divji pra-

šič vztrajno naseljeval v našem lovišču in je danes stalno prisoten v precejšnji številčnosti. Veliko je bilo ujed ter srak, vran in šoj. Precej je bilo vider in pižmovk. Lovišče je bilo bogato tudi z ostalimi nelovnimi vrstami prostoživečih živali. Evidenca odstrela nam govori, da je bilo v letu 1955 odstreljenih 8 kornadov srnjadi, 246 zajcev in 563 fazanov, ki so kmetovalcem predvsem v času setve delali občutno škodo, tako da so lovci uvedli dežurstvo za čuvanje posevkov.

V zadnjih 70-ih letih so se, žal, zgodile mnoge spremembe v našem okolju, ki so negativno vplivale na rastlinski in živalski svet pri nas. Veliki agromelioracijski posegi v prelep obdravski del lovišča, izgradnja hidroelektrarne Varaždin 1, ki je odvzela vodo stari strugi reke Drave in s tem zmanjšala pretok, občasno tudi pod biološki minimum, je imelo za posledico padec nivoja podtalnice in krčenje poplavnega gozda in mokrišč. Vse to je vplivalo na drastično zmanjšanje staleža male divjadi, predvsem zajca, fazana in jerebice. Intenziviranje kmetijstva z vse večjo uporabo kemičnih sredstev ter zožitev nabora kulturnih rastlin so prav tako negativno vplivali na malo divjad. Naravi neprijazna regulacija manjših vodotokov, krčenje grmovja na nabrežinah ter krčenje mejic med kmetijskimi parcelami so odstranili kritje in gnezdilna področja predvsem mali divjadi in tako direktno vplivali na njeno številčnost. Njeno drastično zmanjšanje je pokazalo, kako lahko enostranski in velikokrat nestrokovni posegi v naravo brez upoštevanja trajnostnega razvoja poslabšajo živalim njihove življenjske pogoje.

Lovci smo uvideli nevarnosti omenjenih sprememb in hitro z ustreznimi odločitvami in ukrepi pričeli blažiti negativne vplive na naravno okolje in posledično na prostoživeče živali. Lovci LD Središče so leta 1971 sklenili, da sistematično pristopijo k nakupu manjvrednih in zapuščenih zemljišč in njihovi preureditvi v remize za malo divjad ter k vlaganju predvsem fazank v primerna okolja. S tem smo zavestno vsa razpoložljiva finančna sredstva namenjali izključno vzpostavitvi in izboljšanju naravnih pogojev za prostoživeče živali in tako tudi za divjad. Zanimivo je, da okolje ni bilo pripravljeno in dojemljivo za takšne aktivnosti srediških lovcev in tako zasledimo leta 1972 odklonilno stališče oziroma odločbo Oddelka za gospodarstvo in finance SO Ormož, ki ni odobril nakupa kmetijskega zemljišča lovski družini. Vendar smo se trmasti »srjanski jagri« pritožili na Republiški sekretariat za kmetijstvo in gozdarstvo SR Slovenije in s pritožbo uspeli. Tako je Republiški sekretariat za kmetijstvo in gozdarstvo odločil, da tudi lovske organizacije lahko najamejo ali kupijo kmetijska zemljišča, ki bodo služila izboljšanju naravnih pogojev za divjad v smislu krmnih njiv ali remiz. To je bila zgodovinska odločitev, s katero smo pridobili pravico kupovati zemljišča. Odkupili smo skoraj vse zapuščene gramozne jame in jih preuredili v remize. Tako že skoraj 40 let naša družina privarčevana sredstva porablja predvsem za preurejanje zemljišč v krmne njive in remize, na nekaterih njivah pa pridelujemo tudi krmo za zimsko krmljenje divjadi. Moram poudariti, da smo ponosni na vizionarsko delo naše lovske družine, predvsem zato, ker smo takšne usmeritve sprejemali v času, ko se o tem na splošno ni veliko razmišljalo in tako

Nadaljevanje s prejšnje strani

o tem mnogi, tudi v lovskih vrstah takrat še niso razmišljali. Lahko ponosno ugotovimo, da smo se ves čas in da se vse bolj zavedamo naravovarstvene funkcije kot vse pomembnejšega dela našega poslanstva. Venomer smo lokalno in širšo skupnost opozarjali na negativne pojave v naravi, vendar običajno nismo bili slišani oziroma smo bili označeni za »komplikatorje«. Organizirali smo okrogle mize na temo varovanja okolja in s tem vsaj v širši javnosti vzbudili pozornost, ker je to bila takrat redkost. Sodelovali smo v mednarodnem projektu, ki ga je financirala Danska na izboljšanje pogojev za malo divjad in povečanju biotske pestrosti okolja. Danes smo lahko ponosni na naše, v primerjavi z drugimi, pestro lovišče s številnimi urejenimi remizami in krmnimi njivami ter zasajenimi vetrobranskimi pasovi, ki nudijo več kot minimalne pogoje za obstoj prostoživečim živalim, predvsem mali divjadi. Neskromno lahko zatrdimo, da to, kar je danes vsaj na deklarativni ravni uradna okoljska politika, tako naše države kot Evropske skupnosti, središki lovci v praksi na našem področju izvajamo že zadnjih 40 let.

Družina je za svoje delovanje potrebovala stalen prostor in tako je v letu 1970 pridobila v upravljanje zgradbo nekdanje središke sirotišnice in jo leto za letom iz stanovanja preurejala v lovski dom, kakršen je danes. V dom je bilo vloženi veliko finančnih sredstev za investicije in investicijsko vzdrževanje, zgradba pa je danes v lasti Občine Središče ob Dravi, lovci jo imamo le v upravljanju.

Ker naj bi imel pravi lovec tudi lovskega psa, je na področju središke lovske družine bila lovska kinologija ves čas pomemben sestavni del lovstva. Prvi vodniki lovskih psov so bili lovci, ki so lovili ali bili pazniki pri takratnem zakupniku Kočeverju. Ledino lovske kinologije je oral na našem področju takrat 18-letni mladenič iz Obreža Franček Rakuša, ki je šolal in vodil lovske pse ormoškega grofa. Leta 1936 je ustanovil in registriral psarno nemških kratkodlakih ptičarjev po imenu »Obreška«, ki je bila zelo znana vse do njegove smrti 1990. leta. Veliko lovcev je bilo obenem vodnikov lovskih psov različnih pasem. Na našem področju so bile kasneje še registrirane psarne »Stiperiška« Karla Klobučarja, »Vodranska« Martina Čurina, »Mladoleška« Franca Krnjaka in »Središka« Draga Žarkoviča. Vse psarne so ponesle sloves lovskih psov daleč po takratni skupni državi, »Središka« pa tudi onstran meja naše države. V naših vrstah je danes še vedno nekaj dobrih vodnikov lovskih psov.

Vseh 70 let delovanja je lovska družina poleg že omenjenih del izvajala vlaganje fazanov za povečanje številčnosti, zimsko krmljenje divjadi, urejala in obdelovala remize in krmne njive, izvajala lovočuvajsko službo, izvajala skupinske in individualne love, gradila lovske preže in druge lovske naprave, zasajala brežine ob potokih, ki so bile z regulacijami uničene, zasajevala mejice in vetrobranske pasove med velikimi kmetijskimi parcelami ter ves čas korektno sodelovala z organi lokalne skupnosti in s policijo pri preprečevanju krivolova in pri čuvanju meje samostojne države Slovenije. Samoiniciativno smo uvažali prepoved lova na določenih večjih območjih in za določene ogrožene vrste divjadi. Družina je organizirala tudi mnoga tekmovanja v streljanju na glinaste golobe, ki jim je največkrat sledila veselica z lovskimi specialitetami. Aktivno je delala na

izobraževanju članstva in pridobivanju mladih članov ter aktivno in konstruktivno sodelovala v delu ZLD Ptuj - Ormož, OZUL-a in LZ Slovenije. Bila je vključena tudi v mednarodno sodelovanje, saj smo že leta 1967 preko LZ Slovenije gostili na lovu Koroške Slovence – lovce. Leta 1978 smo se pobratili z LD Trnovo iz Ilirske Bistrice. Organizacije vsakoletnih srečanj z občani in dober obisk na njih potrjuje povezanost lovcev s svojim krajem.

V letu 1981, ob svoji 35-letnici, je Lovska družina razvila svoj prapor. V letu 1982 je LZ Slovenije odlikovala LD Središče z Redom za lovske zasluge II. stopnje. To je bilo takrat veliko priznanje naše krovne organizacije za dolgoletno uspešno delo pri varstvu in gojitvi divjadi in razvoju lovstva. Leta 1985 pa je Krajevna skupnost Središče za uspešno delo in prispevek k prepoznavnosti našega kraja po Sloveniji in preko naših meja podelila družini srebrno plaketo. Na ta priznanja smo bili ponosni, saj so bila dokaz, da je širša družbena skupnost opazila naše uspešno delo.

Ves čas svojega delovanja pa je Lovska družina Središče negovala in ohranjala lovske šege in navade kot del slovenske lovske tradicije in kulturne dediščine ter tako na svoj način skrbela za krepitev narodne zavesti. Sprejeli smo tudi Etični kodeks, ki je vodilo vsakemu lovcu in lovski organizaciji pri vedenju in ravnanju lovcev do narave, divjadi in drugih živali, do družbenega okolja, do lovskih tovarišev in do lovskega psa. Na doslednem upoštevanju kodeksa v vsakdanjem življenju pa bomo morali lovci še veliko narediti.

Zelo pomemben del finančnih sredstev je družina pridobivala z lovnim turizmom. V 80-ih letih smo sprejemali italijanske goste, ki so prišli loviti malo divjad, nato pa smo 1979. leta pričeli tudi z lovnim turizmom na srnjad. Lovci v Središču smo se vseh zadnjih 30 let ukvarjali z lovskim turizmom kot gospodarsko dejavnostjo. K nam je od leta 1979 naprej sedemnajst let prihajala vedno ista skupina šestih nemških lovcev na turistični lov na srnjaka. V teh letih so se spletle iskrene prijateljske vezi med središkimi in nemškimi lovci, ki so vsi po vrsti bili poslovneži ter prepotovali poslovno ali zaradi lova skoraj ves svet. Pa vendar so bili z naravo in gostoljubjem pri nas tako navdušeni, da so nam ob 50. obletnici napisali med drugim tudi sledeče: »Tukaj se počutimo kot doma. Narava je prekrasna in še neokrnjena. Hvala za toplo dobrodošlico, ki smo je bili vedno deležni. Če se snide toliko pozitivnih dejavnikov, kot so slovensko sonce, jeruzalemska vina, lov na srnjaka v Središču, če se iz medsebojnega spoštovanja tekom let razvije pristrčno prijateljstvo, je veliko lažje pozabiti na težke čase. Prav tako pa ne bi smelo biti pretežno skupno prizadevanje za srečno prihodnost v združenju in v miru živeči Evropi!«

Leta in starost sta onemogočila skupini nemških lovcev, da bi še prihajali k nam. Vendar je ostal lep spomin na skozi lovski turizem skovano iskreno prijateljstvo. Nemške lovce so zamenjali lovci turisti iz drugih držav, ki še vedno radi hodijo k nam loviti srnjake, mi pa pridobljena sredstva vlagamo nazaj v lovišče za izboljšanje naravnih pogojev za obstoj prostoživečih živali.

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Posebno smo zadovoljni zaradi dolgoletnega dobrega sodelovanja z Osnovno šolo Središče, kjer se skupaj z učitelji trudimo učencem predstaviti poslanstvo lovcev, poskušati pojasnjevati zakone narave in vzbuditi pri mladih spoštovanje do narave, še posebej do prostoživečih živali. Skupaj smo uspešno sodelovali pri številnih projektih in takšno sodelovanje želimo nadaljevati, saj se zavedamo, da lovska organizacija potrebuje mlade člane z novimi pogledi in energijo, vse v duhu skrbi za našo prekrasno naravo, v kateri živimo.

Vsega povedanega pa seveda ne bi bilo brez lovcev posameznikov, ki so s svojim prostovoljnim delom preteklih 70 let izvajali vse te aktivnosti. Preko 3500 letno opravljenih prostovoljnih ur, predvsem na biotehničnih delih v lovišču in krmljenju divjadi, dokazuje, da lovci postajamo vse bolj naravovarstveniki in vse manj lovci v »starem« pomenu te besede. Odgovarjati na izzive današnjega časa pri omejevanju negativnih vplivov na naravo in posledično na prostoživeče živali pomeni nujnost nenehnega izobraževanja, spreminjanja navad in starih pristopov, potrebo po razumevanju naravnih zakonov in negativnih vplivih tehnično tehnološkega napredka, ki je vse bolj usmerjen v doseganje ekonomsko finančnih učinkov za vsako ceno. Zavedanje, da si režemo vejo, na kateri sedimo, postaja vse bolj prisotno, vendar je premalo upoštevanja resnih opozoril strokovnjakov s tega področja. Klimatske spremembe, ki so posledica tehnološkega razvoja za vsako ceno, nas z izumiranjem in ogrožanjem mnogih rastlinskih in živalskih vrst po svetu opozarjajo, da moramo korenito spremeniti odnos do narave, sicer bo naš obstoj ogrožen. Zato moramo lovci z drugimi uporabniki prostora enakopravno in demokratično sodelovati v priza-

devanjih za ohranjanje in varovanje narave in trajnostni razvoj na vseh področjih našega življenja.

Lovci bomo morali človeku prirojen lovski nagon vse bolj brzdati in ga prilagajati razmeram in vse bolj delati na zaščiti našega naravnega okolja, katerega nepogrešljiv del so tudi prostoživeče živali, in jim z razumnimi trajnostnimi razvojnimi aktivnostmi ohranjati njihov življenjski prostor in pogoje za življenje. To je in bo v prihodnje vse bolj temeljna naloga našega poslanstva.

Priznanja za zasluge pri varovanju narave in okolja, trajnostnem gospodarjenju z divjadjo v smislu trajne ohranitve vseh prostoživečih živali je družina podelila Lovski zvezi Slovenije, Zvezi lovskih družin Ptuj - Ormož, Občini Središče ob Dravi, Območnemu združenju upravljalcev lovišč in Osnovni šoli Središče, prav tako pa številnim središkim lovcom.

Počaščeni smo bili, da so se naše svečanosti udeležili predsednik LZ Slovenije mag. Lado Bradač, člana UO LZ Slovenije mag. Emilijan Trafela in mag. Srečko Feliks Krope, župan naše občine gospod Jurij Borko, starešine in lovci sosednjih lovskih družin, tudi iz sosednje Republike Hrvaške, predstavniki društev iz naše občine in številni občani.

Zelo lep in zanimiv kulturni program so izvedli Rogisti ZLD Ptuj - Ormož in učenci Osnovne šole Središče.

Generacijam srediških lovcev, ljubiteljem narave in zelene bratovščine velja ob tem jubileju iskrena zahvala za ogromno uspešno opravljenega dela, ki je Lovsko družino Središče postavilo na ugledno mesto med slovenskimi lovci v upanju, da bomo sami, kakor tudi generacije lovcev za nami, tako uspešno delo nadaljevali.

DOBER POGLED!

Jurij Borko, predsednik OO SDS Središče ob Dravi

Donacija PGD Središče ob Dravi in Godbi na pihala Središče ob Dravi

Po sklepu Upravnega odbora Občinskega odbora (OO) SDS Središče ob Dravi, da se PGD Središče ob Dravi in Godbi na pihala Središče ob Dravi donira po 500 evrov, je predsednik OO SDS Središče ob Dravi Jurij Borko izročil vrednostne čeke predsednikoma Željku Škorjancu in Renatu Horvatu.

Gasilcem je pomoč namenjena ob nabavi novega gasilskega kombija, godbenikom pa ob 130. obletnici obstoja ter prireditvi, ki bo 2. julija.

Obvestilo

Dragi občani. Če želite biti obveščeni o dogajanju v Občini, se lahko naročite na novice na spletni strani <http://www.sredisce-ob-dravi.si/>.

Ana Munda, Prosvetno društvo Središče ob Dravi – sekcija Godba na pihala

NAŠIH 130 LET: Središka godba skozi čas (1886–2016)

Začetki središke godbe segajo v davno leto 1886, ko je nadučitelj Pavel Unger zbral devet izobraženih glasbenikov in nastala je godba. Sam je bil dirigent, ključna člana pa sta bila brata Matjaž in Franc Kocjan. Ker je Unger zbolel, je leta 1904 taktirko prevzel Matjaž Kocjan. Zaradi nesoglasij med bratoma Kocjan je godba razpadla. Vsak po svoje sta poskušala ustanoviti svoj orkester, kar je delno uspelo le Matjažu.

Naslednji, ki je prevzel vodenje godbe, je bil učitelj Franc Serajnik, in sicer leta 1908. Godbo je vodil do prve svetovne vojne. Po vojni je stare glasbenike zopet uspešno zbral Martin Kocjan in jih vodil vse do svoje smrti leta 1957. Igrali so na igrah, revijah, procesijah, gasilskih shodih, mitingih, državnih obletnicah itd. Višek je godba dosegla v letu 1932, ko je na vsesokolskem zletu v Sarajevu dosegla drugo nagrado. Prvi samostojni koncert, Martinov koncert, ki ga tradicionalno prirejamo še danes, so godbeniki izvedli leta 1946.

Po smrti Martina Kocjana je dirigiranje prevzel ravnatelj osnovne šole Srečko Vitori. Zaradi bolezni je moral za nekaj let opustiti vodenje godbe. Tako so godbeniki iz svojih vrst izbrali Martina Rakušo in Frančka Škrjanca, ki sta organizacijsko in strokovno vodila godbo. Po Vitorijevi smrti je godba životarila vse do leta 1973, vendar ni prenehala z delovanjem.

Sredi šestdesetih let je bil v središki osnovni šoli organiziran oddelek Glasbene šole Ormož, katere ravnatelj je bil Alojz Kranjčan, ki je godbo tudi vodil v letih 1973–1975. Godba je spet začela igrati po vasi in spet so pripravljali koncerte. Ker je Kranjčan bil premeščen v drug kraj, je po letu 1975 taktirko prevzel prof. Franjo Lovrec. Godba je delovala po ustaljeni navadi: pogrebi, proslave, nastopi, koncerti itd. Leta 1977 je bila na vsesokolskem zletu v Ljutomeru središka godba po ocenah glasbenih strokovnjakov ena najboljših. Posebno jih je odlikovala kvaliteta basovskih in tolkalnih inštrumentov. Prof. Lovrec je leta 1982 zapustil kapelniško mesto. Godba je ostala brez kapelnika. Organizacijsko jo je vodil Franček Škrjanec. V letih 1985–1986 je vodstvo godbe prevzel Anton Merkoci. Po dveh letih je prevzel kapelniško palico Slavko Lašič, danes profesor in ravnatelj Glasbene šole Ljutomer. Lašič je vodil godbo v letih 1987–1988, naslednjo leto pa je vlogo kapelnika prevzel

Branko Panič, ki je godbo uspešno vodil vse do leta 2001. Z godbo, ki jo je vodil 13 let, je imel smeje načrte. Vrstili so se nastopi in koncerti.

Ob 115. letnici obstoja godbe je Branko Panič predal dirigentsko palico prof. Radu Mundi, učitelju klarineta in saksofona na Glasbeni šoli Ormož. Prav on je orkester močno pomladil. Pod njegovim vodstvom je godba, ki je štela 38 članov, pridobila na kvaliteti, povečala je repertoar in število nastopov. Godbeniki smo dobili nove uniforme in popravili dotrajane inštrumente. Hkrati smo prenehali z ustaljenim programom maršev, polk in valčkov ter vključili v svoj program klasično in moderno glasbo. Pod strokovnim vodstvom dirigenta Rade Munda je godba dobila nov elan, kar je opazilo tudi občinstvo že na prvih nastopih. Središka godba se je začela oblikovati v kvalitetno godbo, ki danes nadaljuje bogato godbeno tradicijo predvojnih srediških godbenikov. Uspehi godbe so vidni, tako po naraščanju članstva, izboru programa ter nagradah, ki jih dosegamo na tekmovanjih. Godba opravlja pomembno kulturno poslanstvo. Godbeniki vsak petek pridno vadimo svoj program. Nastopamo na vseh pomembnih prireditvah v Občini Središče ob Dravi in izven nje. Vsako leto pripravimo tradicionalni Martinov koncert ter koncert na štefanovo, 26. decembra, kjer se predstavimo s programom vrhunskih ustvarjalcev. Igramo zelo širok repertoar skladb, od obveznih koračnic in narodnozabavnih viž, slovenskih popevk do filmske glasbe in simfonij. Udeležujemo se tekmovanj in revij, kjer dosegamo zelo dobre rezultate in smo vedno deležni pohvale.

To je tradicija, ki bi jo kazalo še naprej čuvati in negovati. Naj nas še naprej družita glasba in prijateljstvo.

Godbi ob njeni visoki obletnici čestitamo tudi člani uredniškega odbora Sredice in jim želimo še veliko uspešnih nastopov ter ustvarjalnosti v njihovem delovanju. ☺

130. obletnica

Godbe na pihala SREDIŠČE OB DRAVI

2. julij 2016

- Kulturni dom Sokolana -

SREČANJE GODB ob 16h

- Godba na pihala Središče ob Dravi
- Puhački orkestar občine Nedelišče
- KUD gasilske godbe na pihala Spodnja Polskava
- Ljudska godba Ivanjkovci
- Godba na pihala Markovci
- Pihalni orkester KD "Ivan Kaučič" Ljutomer
- Godba na pihala Slovenske Konjice
- Mažoretkinje Nedelišča

VESELICA Z ANSAMBLOM EKART ob 20h

POMAGAJO NAM:

Sever Igor s.p.

REKREZALNI BAY
Treninjsko in rekreativna društva d.o.o.
središče ob dravi
www.rekreativni-bay.si

IOK

Občina Ortoč

Občina Središče ob Dravi

Občina Trzin

JR

DRS d.o.o.

Moni

Upravni odbor PGD Središče ob Dravi

»Dobrodošel doma, Središče 3!«

Gasilci smo skozi vse leto zelo aktivni in pridni, ne samo na intervencijskem področju, ampak tudi pri vzdrževanju in urejanju gasilskega doma ter opreme, pri izobraževanju operativne ter pri delu z mladino, članicami in veterani. Vedno priskočimo na pomoč drugim društvom iz občine, prijateljskim gasilskim društvom in ne nazadnje tudi vam, občanom naše občine, ko nas potrebujete. Pričakovanja pri našem delu postajajo vedno zahtevnejša in s tem tudi potreba po boljši in primernejši opreми.

Letošnje leto je za člane PGD Središče ob Dravi še posebej pomembno, saj smo izpeljali nabavo novega vozila za prevoz moštva (GVM-1). Tako smo 10. maja 2016 v velikem številu navdušeno pričakali prihod VW Transporterja T6, 4 MOTION, 2.0 TDI, ki je zamenjal že dotrajanega Peugeota Boxerja, starega skoraj 20 let, ki je sedaj last občine, ter mu izrekli pristrčno dobrodošlico. Zraven tega, da je novi kombi namenjen prevozu moštva, je predvsem namenjen prvim posredovalcem in ima zato vso potrebno opremo, ki jo potrebujemo za zagotavljanje varnosti gasilcev in nudenje prve pomoči. Kot prvi posredovalci dopolnjujemo enoto nujne medicinske pomoči in rešujemo življenja ljudi, največkrat z AED-jem, letos pa smo v ta namen izobrazili kar pet novih bolničarjev.

Vrednost investicije znaša 48.660 €. Ob tej priložnosti bi se še enkrat radi zahvalili Občini Središče ob Dravi, županu, g.

Juriju Borku, občinskemu svetu in občinski upravi, podjetju WEBO in Romanu Cafuti, podjetju Porsche Maribor, podjetju 3 DIM d. o. o. in posameznim članom društva, ki so v samo nabavo vložili veliko truda.

Prevečkrat slišimo ljudi govoriti, ali so vsa ta nova gasilska vozila res potrebna, saj so stara, sodeč po njihovem mnenju, še v dokaj dobrem stanju. Pri tem bi vam radi položili na srce, da vozila in oprema niso namenjena nam, gasilcem, ampak vam, krajanom, ki v raznih situacijah potrebujete nesebično pomoč, ki vam jo nudimo mi, prostovoljci. Odločili smo se, da za novi kombi denarja po hišah ne bomo pobirali, veseli pa bomo vseh vaših prostovoljnih prispevkov, ne glede na znesek, ki ga boste namenili. Prispevate lahko kakršen koli znesek, v okviru vaših finančnih zmožnosti, seveda. Lahko pa postanete botri našega, kot tudi vašega, vozila GVM-1, znesek botrstva pa znaša najmanj 150 € ali več. Vsa vaša pomoč in nakazila nam bodo prišla še kako prav.

Hvaležni in srečni smo za tako pomembno pridobitev, ki nam bo več kot odlično služila prihodnja leta, zato se spodobi, da novo vozilo tudi dostojno sprejmemo medse. Uraden prevzem vozila, kot tudi predstavitev vseh botrov ter sponzorjev in donatorjev, bo zato 3. septembra 2016.

Naj vas v tem pisanju že sedaj povabimo k praznovanju visoke jubilejne – 130. obletnice našega društva, ki jo slavimo naslednje leto. Tako bo 2017 v znamenju številnih gasilskih aktivnosti, ki se bodo odvijale iz meseca v mesec. Osrednja prireditve v čast tej veliki obletnici je predvidena ob koncu marca, dan gasilca GZ Središče ob Dravi pa bomo obeležili v začetku julija. O mnogih drugih prireditvah in dogodkih pa vas bomo obvestili v naslednjih izdajah Sredice.

Še enkrat hvala vsem, ki ste ali še boste kakorkoli pomagali, da je novi GVM-1 našel prostor v naši garaži ter nam bo pomagal, da postanemo še boljši pri nudenju pomoči ljudem v stiski.

TRR: SI56 0410 3000 0324 597, NAMEN: donacija GVM.

Z gasilskim pozdravom: »Na pomoč!«

Anton Prosnik, Ribiška družina Ormož

Drama v potoku

V Občini Središče ob Dravi smo uredili kanalizacijo, odpadna voda se čisti v novi čistilni napravi ... Urejeno imamo zbiranje in odvoz odpadkov ... Končno smo dobili vse možnosti, da obvladamo svoje odpadke, se učinkovito borimo za zdravo in čisto okolje in popravimo napake iz preteklosti. Resnično velik dosežek!

Pa se tako tudi obnašamo?

V soboto, 11. junija, je prišlo do množičnega pogina rib v potoku Trnava. Povzročila ga je gnojnica v strugi!

Pogin v soboto je bil samo »vrh ledene gore«, saj se pene in rjava voda pojavljajo občasno skozi vse leto. Lani pozimi je bila kot opozorilo alarmirana služba za intervencije ob onesnaženju. Opozorilo očitno ni pomagalo ... Onesnaženje z gnojnico je poleg klavničnih odpadkov (svinjske kože, mastna voda ...), plastične embalaže pijač, embalaže od škropiva in mineralnih olj, plastike z vrtov, bal, do gradbenega materiala stalnica v strugi. Res v manjšem obsegu kot v preteklosti, pa vendar.

Letos je bilo od februarja do junija zabeleženih 19 primerov povečane količine gnojnice.

Tako je bilo samo vprašanje časa, kdaj bo prišlo do katastrofe. Zakaj je prišlo do pogina ravno v soboto? Moramo vedeti, da

se z letnim časom povečuje tudi temperatura vode. S povišano temperaturo se v vodi po eni strani zmanjšuje količina raztopljenega kisika, po drugi strani pa se poveča poraba kisika zaradi gnitja. V naravni strugi, kjer zarast preprečuje prekomerno segrevanje vode, brzice in tolmoni pa pomagajo k boljšemu prezračevanju in hitrejšemu usedanju, onesnaženje nima tako katastrofalnega vpliva kot v »urejeni« – regulirani strugi. To je tudi razlog, da se učinek kaže šele v naselju, povzročitelja pa ne moremo ugotoviti, kaj šele dokazati!

Pa ga res ne moremo?

Po navadi se jezimo na državo, češ, za take primere imamo pristojne službe! Ob tem pa ne pomislimo, da smo država mi vsi. V našem okolju prav gotovo. Dokler ne bomo prišli do spoznanja, da je naše tudi tisto, kar je izven našega dvorišča in posestnega lista, bo odgovornost kolektivna, storilca pa zagotovo nikoli ne bomo našli! Zavedati se moramo, da so pristojne službe zato, da nam pri iskanju pomagajo in ne zato, da med nami »iščejo lopova«.

Tudi v bodoče bomo nemočni tako dolgo, dokler bomo tolerirali takšno početje (verjamem posameznikov) in ugotavljali »krivca, ki ni našel storilca«.

Konjeniško društvo Središče ob Dravi

Uspelo nam je že drugič

Konjeniško društvo Središče ob Dravi je tudi v letošnjo pomlad stopilo aktivno. Najprej z Jurjevim blagoslovom konj v mesecu aprilu. Kljub zelo mrzlemu in deževnemu dnevu se ga je udeležilo 18 konjenikov, nekateri kot jahači, nekateri kot kočijaži. Veseli smo, da so bili udeleženci tudi iz sosednjih društev.

V začetku maja pa smo se že aktivno pripravljali na našo največjo prireditev, to je Mednarodno srečanje kočijažev in konjenikov. S strahom smo pričakovali to nedeljo, 8. maja, saj vremenska napoved ni obetala nič dobrega. Zaradi razmočenega terena smo s težavo pripravili prireditveni prostor. Nedeljsko jutro se je razvilo v lep sončen dan. Oddahnili smo si, ko so začeli prihajati prvi konjeniki od blizu in daleč. Prišli so iz društva Kočijaž Loperšice, Konjeniškega kluba Galoper Spodnjega Podravja Obrež, Prleškega konjeniškega društva, Konjeniškega društva Nova vas - Markovci, Radgonske konjenice, Zokijeve konjenice Ptuj, Društva Laso Savci, KK Borl, iz Hrvaške pa Međimurski konjari, Udruga ljubitelja konja Hrastovsko, Udruga Konj moj prijatelj iz Zelendvora. Opravičili so se Potkalnički konjari in Konjički klub Furioso iz Bjelovara. Smo pa prepričani, da pridejo naslednje leto. Razočarani smo bili, da kljub obljubi, da pridejo na srečanje, nazadnje ni bilo naše kobilarne Lipica. Kljub vsemu se je zbralo 83 konj in še več konjenikov. Tudi letos smo jim pripravili tekmovanje v spretnostnih vožnjah s kočijami in spretnostnem jahanju.

Skok zmagovalca med jahači (Božo Borko)

V spretnostni vožnji enovprege je zmagal Mirko Šumak, član Konjeniškega društva Središče ob Dravi. V tekmi dvovpreg je zmagal Peter Kovše, član Zokijeve konjenice. Med jahači pa je zmagal Božo Borko, član Konjeniškega društva Središče ob Dravi.

Lepo vreme je privabilo veliko obiskovalcev, ki so uživali v druženju s konji, občudovali kočije in klepetali s prijatelji. Prireditev smo popestrili tudi s tombolo, ki je imela privlačne

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Spretnostna vožnja dvovpreg

nagrade, še posebej za otroke, saj je bila prva nagrada konj. Lastnica zmagovalne karte je bila sedemletna Ana Zemljič iz Središča ob Dravi. Njena sreča je bila nepopisna.

Nepopisno pa je bilo tudi zadovoljstvo članov Konjeniškega društva Središče ob Dravi, da nam je tudi v drugo uspelo izpeljati prireditev, ki privabi veliko udeležencev in obiskovalcev od blizu in daleč. Vse to nam ne bi uspelo brez požrtvovalnega dela članov in vseh donatorjev ter seveda brez podpore naše središke občine. Vsem skupaj en velik hvala.

Že na naši prireditvi smo prejeli vabila na srečanja drugih društev in tako smo se že 21. maja udeležili druženja z Međimurskimi konjari v Strelec - Međimurec. Tukaj ni spretnostnih voženj, ampak druženje konjenikov iz mnogih društev.

4. junija pa so se naši člani udeležili srečanja v Varaždinu, ki ga prireja Grad kočija Varaždin. Tukaj sta Božo Borko in Mirko Šumak pobrala največje pokale v spretnostih vožnjah dvov-

Podelitev nagrade zmagovalcu v enovpregi sta opravila župan Jurij Borko ter predsednik Konjeniškega društva Miha Sok

preg. Vse to pa je le začetek vseh srečanj, na katerih bomo sodelovali in tudi tekmovali. Na uspehe smo ponosni, saj ime našega Konjeniškega društva Središče ob Dravi na teh srečanjih nekaj pomeni.

Vse svoje aktivnosti pa pridno objavljamo tudi na naši Facebook strani.

Franci Škrjanec, predsednik Društva starih vozil Središče ob Dravi

Po poteh naravnih znamenitosti bolgarske pokrajine

3. (zadnji) del odprave Moskva Tour 2015: Bolgarija in Srbija ter zaključek potovanja

Most, zgrajen leta 1954, ki je do pred kratkim bil edini, ki je povezoval državi Romunijo in Bolgarijo preko reke Donave, je bil v času našega obiska v fazi obnove. Počasi smo zapeljali na levo stran cestišča, seveda že brez zaščitnih ograj. Po pravici povedano sta nas samo dve leseni letvi varovali na višini dobrih trideset metrov. Most je dobesedno trepetal pod težo nepreglednih tovornjakov ter težkih gradbenih strojev, ki so opravljali svoje delo. Občutek je bil vse prej kot prijeten. Zaradi dolžine mostu in počasnega premikanja vozil smo dobre tričetrtrt ure tičali v strahu in po tihem prosili, da se ta morija konča. Minute so se vlekle kot ure, ko smo končno le prišli do polovice mostu, na kar so nas opozorile državne mejne table. Promet se je spremenil v dvosmerni, kar je pomenilo, da samo Romuni obnavljajo svojo polovico mostu. S hitrostjo pešca smo le nekako »pridrveli« do mejnega prehoda, ki je tik za mostom. Zapeljali

Zanimivo oblikovane skupine skal Belogradchik (Bolgarija)

smo v Bolgarijo ter zamenjali denar. Za en evro smo dobili skoraj dva bolgarska leva. Za tedensko vinjeto je bilo potrebno odšteti približno pet evrov, saj so skoraj obvezne za vse kate-

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

gorije bolgarskih cest, pa tudi kontrole vinjet so pogoste, predvsem na izstopih iz države. Hitro se je obvozilo mesto Ruse. Pred nami je bilo dobrih dvesto kilometrov do Krušunskih slapov in Devetaških jam, kjer se je načrtovala tudi nočitev. Že po nekaj deset kilometrih, prevoženih po bolgarskih prometnicah, ki so v zelo slabem stanju, se je iskal primeren prostor za kosilo in oddih. Vročina se je dvignila čez 35 stopinj Celzija. Zavetišče smo poiskali v debeli senci bolgarskih gozdov. V nadaljevanju poti so rodovitna polja ter zeleni gozdovi dobesedno izpuhteli. Pričakala nas je neprijazna pokrajina, podobna našemu Krasu z žgočim soncem ter od sonca ožgano travo. Tamkajšnje vasi so zapuščene, hiše so se skrile v goščavi, ki jih je popolnoma skrila in obrasla. Tu in tam se je na zelo skromni prometnici pojavil kak star vaščan z oslovsko vprego. Zelo žalosten pogled na stare ljudi, ki se borijo za golo preživetje. Pokrajina se ni dosti spreminjala do vasi Letnitsa, ki leži pod začetki stare planine Balkan. Po nekaj kilometrih cestnih labirintov smo prispeli v Kroshuno, po kateri se imenujejo tudi slapovi. Pekoče sonce smo zamenjali s prečudovito naravo, prijetno klimo, saj slapovi ležijo na severni strani planine. Bujna vegetacija ter številna jezera v obliki gromozanskih krožnikov izgledajo, kot bi jih kiklop položil po apnenčastih skalah. Voda se čez njihove robove pretaka iz enega v drugega. Tako nastajajo slapovi posebnih oblik. Po ozki, varovani in zelo strmi potki smo se vzpenjali proti vrhu. Pogled in oblike slapov, ki so v zgornjem delu že dosegali višino dobrih petdeset metrov, so se spreminjali kot na filmskem platnu. Po dveh urah pešačenja se je prispelo na vrh, kjer so nas pričakale impozantne špilje in jame. Časa ni bilo na pretek, zato smo hitreje zapustili enkratni naravni ambient in šumenje vode nešteti slapov. Nadaljevalo se je proti naselju Devetaki, oddaljenem slabih 20 km, sledil je hiter ogled istoimenskih jam, ki so kulturno naravni fenomen. Prve arheološke raziskave so se pričele leta 1927. Same najdbe so pokazale, da so že 70.000 let pred našim štetjem bile poseljene z ljudmi. Same jame so skozi svojo zgodovino služile tudi kot vojna skladišča, še prej pa kot skrivališča revolucionarjev, v zadnjem času pa

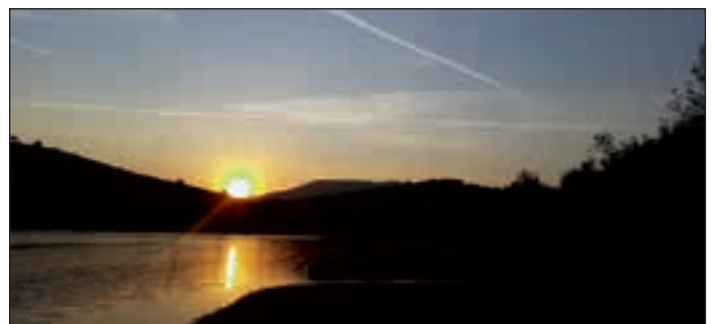
Prekrasni krušunski slapovi (Bolgarija)

Pod samo prometnico se je lesketalo jezero, takoj se je tudi pričel lov na kakršnokoli pot, ki bi vodila navzdol. Izbire ni bilo na pretek, zato smo se po strmi in ozki ribiški peš potki zapeljali čez drn in strn in se nekako le prebili na samo obalo. Nekaj domačih ribičev, ki so vztrajno čakali ob svojih palicah, nas je samo nemo spremljalo s pogledi. Po končani odlični večerji se je vse umirilo. Ob prav romantičnem sončnem zahodu se nam je pridružila le štorčija, ki je nekaj metrov oddaljena od nas brez sramu večerjala dobrote, ki jih ponuja jezero. Naslednji dan nas je čakalo približno štiristo kilometrov po ne najbolj spodbudnih prometnicah, saj smo izbrali najkrajšo pot. Pokrajina se ni preveč spreminjala, razen nekaj regij, kjer so se bohotila velika rodovitna polja, ujeta med skalovjem, od katerega je odsevala neznosna vročina. Še zmeraj so nas spremljale skoraj zapuščene vasice, naseljene z zelo starimi prebivalci. Zaradi počasnega potovanja po ozkih prometnicah se je dan počasi iztekel. Ob nam neznani reki smo postavili tabor. Izkoristili smo vaško plažo ter se okopali v prav topli in zelo čisti vodi. Pred spanjem smo imeli tudi manjšo slovesnost ob Slavkovem rojstnem dnevu ter ga obdarili z improviziranimi darili, ki so bila pač pri roki. Naslednji dan smo potovanje nadaljevali proti svoji zadnji točki, skalam Belogradchik, imenovanim po samem mestecu, kjer se nahaja tudi trdnjava z istim imenom. Cesta je vijugala po obronkih Balkanskega gorovja. Vožnja čez in pod hribi je bila obupna, tudi navigaciji se je že malo »zaštrikalo«. Prispeli smo do lepo urejenega mesteca ter nadaljevali proti trdnjavi, ki je nekakšen turistični vhod.

Devetaške jame (Bolgarija)

kot turistična znamenitost ter kulise za snemanje holivudskih filmov. Z vrelega sonca je bilo prav prijetno zakoračiti v hladne jame z veliko vlažnostjo. Nadaljevalo se je proti mestu Pleven ter spotoma iskalo primeren prostor za nočitev.

Sončni zahod nad jezerom (Bolgarija)

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Skupina skal, ki se na površini približno štirideset krat deset kilometrov bohottijo kamnine iz peščenjaka, so zelo zanimivo oblikovane. Same skale se razlikujejo po barvi, od rdečih pa vse do rumenkasto rjavih odtenkov. Dobesedno gre za orjaško kamenje fantazijskih oblik z višinami nekje do dvesto metrov. Tudi vsaka skala ima svoje ime, odvisno od oblike. Zaradi takšnih in drugačnih razlogov so povezane z zelo zanimivimi legendami in anekdotami. Kot park nature so tudi glavna turistična atrakcija v tem delu države. Skale so zares pravo svetovno čudo in se jih spleča ogledati.

Potovanje po Srbiji, ogled Beograda ter vračanje proti domu z lepimi vtisi

Naposled smo pričeli razmišljati o vožnji proti Srbiji, ki je bila po zračni liniji oddaljena samo petnajst kilometrov. Zapeljali smo v smeri mejnega prehoda Vraška čuka, po hribovitih asfaltnih cestah. Vozilo se je tik ob meji, zato naključna srečanja z obmejno policijo niso bila naključje. No, na naše presenečenje nas sploh niso hoteli gledati. Kočno se je pred nami prikazal mejni prehod, ki smo ga ekspresno prevozili v spremstvu duhovitih prijateljskih komentarjev enih in drugih mejnih organov. Že po nekaj kilo-

metrih v Srbiji je bilo takoj jasno, da so prometnice zelo dobre. Sledila je smer Zaječar. Ob samem vhodu v mesto nas je pozdravil super jambo plakat „Srbija nikad u Nato“. Kljub protestnemu plakatu smo ustavili, dotočili gorivo, „popili kafu na crpki“ ter po avtocesti odhiteli proti 250 km oddaljenemu Beogradu. Na cestninskih postajah so bile velike gneče, saj je glavina turistov in »gastarbajterjev« potovala z juga Evrope, Grčije in Turčije. Strpno smo čakali na vročini in vrelem asfaltu, kajti vedeli smo, da nas v Bilečki ulici v hotelu N, končno – po štirinajstih dnevih, čakajo prave postelje in topel tuš. Naslednji dan je sledil ogled nekoč skupnega glavnega mesta ter njegovih znamenitosti, seveda z našimi vozili. Zadnji dan potovanja je ostala samo še ena ruta, dolga natančno 438 kilometrov do doma. Na meji s Hrvaško se je nekaj časa čakalo, tako da smo potrebovali vsaj pol ure, da smo zapustili Srbijo. Po nekaj deset kilometrih hrvaške avtoceste smo zavili na „podravske magistralo“ ter brez nekkih zapletov pozno popoldne prišli na začetno točko našega potovanja. Bili smo seveda utrujeni, ampak bogatejši za eno prelepo izkušnjo potovanja po čudovitih krajih med čudovitimi ljudmi. Počutili smo se zelo varno ter vsepovsod bili neverjetno prijazno sprejeti.

Jana Čavničar

Velikonočna razstava Turističnega društva Središče ob Dravi

V letošnjem velikonočnem času je bila v prostorih bivše trgovine Merkur v Središču ob Dravi na ogled razstava velikonočnih motivov v različnih aranžmajih in oblikah, ki jo je pripravilo Turistično društvo Središče ob Dravi. Idejo za postavitev letošnje razstave je prispevala članica Vesna Žerjav. Na razstavi je s svojimi ročnimi deli in izdelki sodelovalo skupno 35 razstavljalcev, od tega predvsem domača in tuja društva, šole ter posamezniki iz naše in drugih občin.

Razstavljeni so bili velikonočni prti, prtiki, pregrinjala za pokrivanje košar za nošenje jedi k žegnju, košare, na različne načine izdelani pirhi, pomladni cvetlični aranžmaji, zajčki, pecivo, razglednice, likovna dela ipd. Predvsem zanimive so bile klekljane unikatne mojstrovine Dragice Orešnik, ki je v mesecu juniju svoje izdelke prispevala še za razstavo Skrivnost in lepota čipke v Ljutomeru. Odlično ohranjene starinske prte in ostale predmete iz babičine skrinje so prispevale Mira Medik, Tinica Munda, Zdenka Slavič ter Slava Rakuša. Največji razstavljeni predmet je bil konj, ki ga je prispevalo Konjeniško društvo Središče ob Dravi, in je simboliziral pričetek dela na polju. Otroci iz vrta in osnovne šole Središče ob Dravi so razstavo popestrili z risbami in s svojimi izdelki.

Letošnjo razstavo so si v sklopu občinskega praznika ogledali tudi obiskovalci iz pobratene občine Mislinja, Turistično društvo pa je ob tem pripravilo tudi prijetno pogostitev.

Razstava, ki je bila odprta vse od 25. marca do 12. aprila, je bila letos zaradi svoje pestrosti zelo dobro obiskana, njen namen pa je poleg predstavitve izjemnih ročnih spretnosti tudi ohranitev velikonočne dediščine pri nas.

Odlično pripravljena razstava TD Središče, ki je na enem mestu razstavilo ogromno izjemnih izdelkov ustvarjalcev iz naše in drugih občin (na sliki cvetlični aranžmaji ter košare iz sosednje Hrvaške). Žal ne moremo objaviti vseh, čeprav bi si to zaslužili ...

Nekatere izmed kvačkanih umetnin (DU Miklavž pri Ormožu) ter lesenih izdelkov (Tomaž in Grega, Središče)

Župnija Središče ob Dravi

Prvo sveto obhajilo

Praznik prvega svetega obhajila je bil letos v naši župniji 15. maja, na binkošti. To nedeljo smo torej obhajali župnijsko žegnanje in praznik prvega svetega obhajila za 14 veroučencev pri pozni sveti maši. Svečanost je bila dvojna. Bila je deževna nedelja, toda njihovi srčki so bili obsijani s sončkom. Z velikim veseljem in radostjo so pričakovali prvi sprejem Jezusa. Iz njihovih otroških grl je zadonela iskrena pesem: »Pridi k nam, Gospod, vsi te čakamo!« Še ves naslednji teden so pridno prihajali k večerni sveti maši in še vedno prižigali prvoobhajansko svečko pod oltarjem. Za ta lep praznični in radostni dogodek je bilo potrebne veliko duhovne priprave, cerkev pa odeti še posebej svečano in praznično, da je bilo vzdušje res enkratno. Vsem, ki ste sodelovali na kakršen koli način, predvsem pa g. župniku, iskrena hvala. Posebej pa hvala Bogu za vse.

Letošnji prvoobhajanci (15. maj 2016)

Foto Žalar

Praznik svete birme

Letos je bil za našo župnijo velik praznik svete birme v soboto, 21. maja, za 28 veroučencev 8. in 9. razreda. Birmovalec je bil nadškof dr. Marjan Turnšek. Že v četrtek je bilo z njim prijetno srečanje z birmanci, s starši in z botri. Za birmance je bila ta sobota binkoštni dan, saj so bili s Svetim duhom potrjeni v zrele kristjane. Z birmovanjem je bila potrjena njihova odraslost in zvestoba Svetemu duhu, cerkvi in veri, saj jim bo ta dala moč in pomoč za zrelo in odgovorno življenje in da bi ga živeli in upoštevali temeljne vrednote naše svete vere, kot so poštenost, spoštovanje, odpuščanje, prizadevanje za mir, dobroto in ljubezen. Naj jih Sveti duh spremlja vse življenje. Hvala vsem za duhovno pomoč, molitev in vso sodelovanje, da je bil ta praznični dogodek enkratno doživet. Posebna zahvala pa gre našemu g. župniku za vse prizadevanje pri pripravah veroučencev na ta zakrament.

Letošnji birmanci (21. maj 2016)

Foto Žalar

Samec Lea

Letošnje šmarnice v Obrežu

Mesec maj je Marijin mesec. Zato smo se tudi letos šmarničarji redno zbirali in molili, brali, prepevali. Zbirali smo se v Obrežu, na domu gospoda Romana in gospe Marinke Lašič, ki se jima tudi iskreno zahvaljujemo za gostoljubnost. Pri šmarnicah je bilo vedno zelo pestro in zanimivo, še posebej zadnji dan, ko smo se vsi šmarničarji zbrali pred župniščem na Grabah.

Šmarnice v Obrežu je vestno in skrbno vodila gospa Mimica Vesenjsek. Gospa Mimica nas je vedno spodbujala, da smo hodili k šmarnicam, zato se vsako leto z veseljem vračamo in obiskujemo šmarnice. Za to smo ji zelo hvaležni.

Šmarničarji v Obrežu

Silva Marčec, Kulturno društvo Obrež

Hrana in vaje

Pa smo preživel še en Folklorni večer, plesali na Kogu in oddelali skoraj obvezno »tlako« – Revijo odraslih folklornih skupin. Vse troje je še dobro zapisano v naših spominskih celicah. Najbolj pa se je meni osebno vtisnila v spomin izjava našega folklornega plesalca, da mi (plesalci) raje nahranimo 150 ljudi, kot pa imamo vaje dvakrat na teden.

Pa bom začela od zadaj. Izjava o hrani in vajah je mišljena tako, da mi nimamo časa za vaje, zato za naš Folklorni večer pripravimo le desetminutni program, ostali program pa zapolnimo z zanimivimi nastopajočimi. Seveda se vsi strinjamo s tem. Vaje imamo le enkrat na teden – v petek. Nikoli nismo vsi na vajah. Ker pa smo družinam prijazna folklorja, prideta z mamico in atom na vaje tudi Nika in Rok, z mamo je bil že tudi Jan, pa Tin pride z mamico, Ema in Nejc sta včasih z mamo in Anže je bil tudi že s svojo babico. Dvorana našega Doma kulture je zelo primerna za brcanje žoge, zato pod odrom igrajo nogomet, na odru pa imamo vaje. Seveda ne pretiravamo z dolžino vaj, saj morajo otroci pravočasno v posteljo. Hvaležni pa smo domačim, da popazijo na otroke, ko moramo mi opraviti nastop. To, da otroci vse preživijo, samo da ne kompliramo, si nisem izmislila jaz, ampak nekdo pametnejši. Pa tudi to, da starši rabijo svoj hobi, ni zraslo v moji glavi. Mi pri folklori to vemo.

Čisto na kratko naj še nekaj povem o Reviji odraslih folklornih skupin, ki je bila v središki Sokolani, organizira pa jo JSKD Ol Ormož. Revija je namenjena predstavitvi skupin, ki delujejo na območju občin Ormož, Sveti Tomaž in Središče ob Dravi. Letos smo bile prisotne skoraj vse skupine, saj udeležba ni obvezna. Mi smo se prišli na revijo samo »prifočkat« ali drugače povedano, naj nas JSKD ima v evidenci, da nekaj delamo. Naše delo je letos prišel pogledat in pokomentirat dr. Bojan Knific. »Vzeli smo na znanje,« da bomo naslednje leto izboljšali ...

V soboto, 16. 4. 2016, smo bili povabljeni na Kog. Folklorni večer je pripravila njihova folklorna skupina. To, da noben nastop ne mine čisto gladko, vemo samo mi. Kot primer naj omenim samo tega sobotnega. Ravno tisto soboto nas je osem plesalcev bilo povabljenih na »abrahama«. Nastop smo

rešili. Odplesalo nas je devet parov. Po nastupu pa smo se šli veselit vsak na svojo stran.

In smo spet pri tistem delu o hrani in vajah. Lepše povedano – pri našem Folklornem večeru. Če začnem pri hrani, moram povedati, da smo letos »pohali«. No, ne vsi. S tem sta se največ ukvarjali Vesna in Micika. Joža pa je pekel v »biku« kruh in meso. Vse je bilo zelo dobro, za prste oblizniti. Nahranili smo jih ne ravno 150, bilo pa jih je 120. Namesto o vajah, bom tu napisala nekaj o programu. V Obrež smo povabili plesalce iz Celja, Voće, Kaniže (Slavonski Brod) in naše osnovne šole. Plesali smo gorenjske, goričke, štajerske, zagorske in ukrajinske pleske. Med plesanjem smo se igrali »gostüvaje«. To so nam na Tilikino idejo odigrali devetošolci in Leonard. Vse točke je v celoto povezoval Boštjan, ki se je na to pripravil samo dva dni. Naslednje leto ga bomo o napovedovanju obvestili vsaj en teden prej. Bil je pa res dober. Zato tisti, ki ga letos niste videli, pridite naslednje leto. O tem, koga bomo poleg Boštjana še imeli naslednje leto, pa še ne razmišljamo. Če bi v Središču imeli hostel, bi zagotovo povabili koga od bolj daleč in mu ponudili prenočišče. Tako pa se zadovoljimo z bližnjimi folklornimi skupinami, ki jim v zameno in z veseljem nastop vrnemo. Sigurno pa bomo nahranili 120 ljudi. Na naslednjem Folklornem večeru, mislim.

Danica Žerjav, Kulturno društvo Obrež – Ljudski pevci

Večer z ljudskimi pevci in godci

Ljudski pevci Kulturnega društva Obrež smo se tokrat odločili, da se s svojo prireditvijo preselimo v središko Sokolano. Tudi toplejši mesec smo si izbrali, in sicer 4. junij 2016. Povabili smo trinajst pevskih in godčevskih skupin iz različnih krajev. Najbolj smo bili veseli, da so se našemu vabilu odzvali mladi, ki so prijetno popestrili večer. Prav prisrčna je bila šestletna Lea Vidovič, ki je zaigrala na harmoniko. To je bil seveda njen prvi javni nastop, ki ga je korajžno opravila. Naslednja dva mlada godca sta bila učenca devetega razreda Vid Munda ter Peter Munda. Zapeli in zaigrali sta tudi Valerija Novak ter Lea Rajh. Nastopili so še skupina Porini pa počini, ljudske pevke iz Osluševcev, ljudske pevke iz Lenarta, ljudske pevke iz Sv. Tomaža, ljudske pevke iz Vučje vasi, ljudske pevke iz Vitomarcev, ljudski pevci KD Kajer Bučecovci, ljudski pevci Trta Zavrč. Za konec smo ob spremljavi harmonikarja Mirka povabili vse prisotne v dvorani, da program zaključimo s skupno pesmijo Pri farni cerkvi. Bilo nam je lepo, želimo si še več takih medgeneracijskih srečanj z lepo slovensko pesmijo.

Ljudske pevke Kulturnega društva Obrež

Nastop Vida in Petra Munde

Ljudski pevci in godci Trta Zavrč

Vesna Žerjav

Tradicija gre naprej

Binkoštni praznik »hladetine« in »presvuršta«, tokrat že šesti po vrsti, svojih zvestih obiskovalcev nikoli ne pusti na cedilu – in tudi letos je, kljub nekoliko slabšemu vremenu, bilo temu tako. Organizatorjem – Turističnemu društvu Središče ob Dravi, Aktivu kmečkih žena Središče ob Dravi, Občini Središče ob Dravi ter Združenju rejcev prašičev Ormož – gre zahvala, da to zanimivo tradicijo zagnano peljejo naprej. Vaški dom na Grabah se je izkazal za preverjeno lo-

kacija za takšen dogodek, letos se je leta pokril tudi z obhajilom. »Hladetino« in »presvuršt« je poleg domačega aktiva kmečkih žena ponujala še Kmetija Perc, medtem ko se je Danica Ploh predstavila z domačimi oblačili iz različnih materialov, Komunalno podjetje Ormož pa je ponujalo svoje sadike. Sonce so s petjem poskušali priklicati cerkveni pevci, z igranjem pa Družinski ansambel Perc. Kjer kot govorca nastopita župan Jurij Borko in predsednica TD Dragica Florjanič, ni

dvoma, da gre za pomemben dogodek v kraju. Mesne dobrote je tudi tokrat blagoslovil župnik, p. Jože Urbanija. To, da mora riba plavati v vinu, že vemo. Da se »hladetina« in »presvuršt« nista preveč »phala«, pa gre zahvala Klanjčarjevi in Dogševi žlahtni kapljici. Se vidimo naslednje leto ob binkoštih na Grabah!

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Špela Stajnko

11. »Steničjakfest«

Prebivalci Steničjaka so že enajstič zapored organizirano zasedali pod tamkajšnjo lipo. Teme so bile bolj zabavnega in sproščenega značaja, o odcepitvi od Središča, vsaj zaenkrat, še ni bilo govora.

Foto: Špela Stajnko

KOTIČEK DRUŠTVA UPOKOJENCEV

Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi

Lepa slovenska obala in prijetno druženje

»Naročil sem 53-sedežni avtobus.« »Ala ti vera, če ga boš napolnil!« sem skeptično razmišljala, ko me je podpredsednik Joža obvestil o svojem optimističnem naročilu. In sedaj moram reči: »Bravo upokojenci in bravo Joža!« Poleg avtobusa smo napolnili še kombi z osmimi sedeži. Skupno torej 61 udeležencev. Skoraj že toliko kot v tistih dobrih starih časih, ko so po trije avtobusi peljali na izlet, kot pripovedujejo starejši upokojenci. Ampak takrat še vsaka organizacija in društvo ni pripravljajo svojega izleta! In kako je bilo? Lušno! Odhod ob šesti uri, v Ormožu še nalaganje lepo zapečene, slastne, mastne popotnice, ki nam na poti vedno tako tekne in z njo pride-lamo še malo holesterola. Ampak, če bomo pečena rebra, kruh in kakšen špricar užili samo na izletu in le še redkokdaj čez leto, potem nam to resnično ne bo škodilo! Pa zraven smo imeli še papriko in paradižnik. Nekaj naših pridnih upokojenk je poskrbelo tudi za priboljške. Prva postaja Trojanje. Za lulanje, kavico, krofe, nato pa Lom, za pošteno malico iz naše shrambe. Okrog enajstih smo prispeli v Luko Koper in si z luškima vodičema ogledali to naše veliko pristanišče. Žerjavi, tovarne ladje, velika skladišča, ogromno avtomobilov, ki so jih izkrkali ali pa čakajo na vkrcanje. Naš vodnik, nekdanji uslužbenec Luke, nam je natresel mnogo številke o velikosti pristanišča, o tonah tovara, letnicah, o ... Ne vprašajte me o številkah, si jih ne zapomnim, mislim pa, da sem vmes celo zaspala?! Številke in razni podatki pač niso teme, ki bi me posebno pritegnile.

Še malo sprehoda po Koprju, dobra, že skoraj italijansko okusna kava in še streljaj vožnje tik ob morski obali in že smo bili v Izoli in v našem upokojenskem hotelu Delfin. V prostorni hotelski jedilnici so nam postregli z okusno hrano, z juho in solato smo si postregli sami. Nato smo si ogledali lanskoletno pridobitev hotela, Kneipov zeliščni vrt, v katerem nas je direktorica prodaje seznanila z vrtno in delovanjem hotela. Še pogled na notranje bazene, ogled nekaj sob, zunanji velik bazen (vsi bazeni z morsko vodo) ... in naši pogledi na morje, na številne ladje in jadrnice, zasidrane v marini. Da, v nosnicah smo začutili tudi vonj po morju, po toploti, po poletju ... Med nami sta bili tudi dve naši članici, ki še nikoli nista bili na morju. Tončika in Milica. To je bila dobra priložnost za krst. Pospremili smo ju tik do morja, ju malo »požegnali« z morsko vodo, Joža in Stanko

sta bila botra (upam, da bosta krščenki od njiju dobili kdaj kakšno darilo!), potem pa smo se v krogu objeli in zapeli o barčici, ki plava po morju. Malo hoje nikoli ne škodi, zato smo jo nekateri mah-nili v bližnjo Izolo, drugi na sprehod ob obali in po marini, tretji pa so samo sedeli in uživali na hotelski terasi. Kakor je komu najbolj ugajalo. Po ponovnem vkrcanju v avtobus smo sprejeli sklep, da se popeljemo še do Portoroža. Skozi strunjanski drevored borovcev, ki je bil zasajen menda že v Napoleonovih časih, smo se pripeljali v najbolj monden biser naše slovenske obale – Portorož. Dolga promenada, peščena plaža, hoteli, igralnice, majhne trgovine ... le tisti poletni vrvež turistov je še manjkal. Naš šofer, ki se je na povratku spremenil v vodiča, nam je predlagal še zanimivo stranpot, ogled gradu Socerb. Sprejeli smo in potem z višine uživali v čudovitem razgledu na Koper, Trst, obalo in morje. Na poti proti domu pa še enkrat postanek na Trojanah, saj je treba domov prinesiti tudi še kakšen krof. Tudi naših zalog hrane še ni zmanjkalo in čeprav nismo bili lačni, smo še kar nekaj pojedli, nekaj pa dobili še za malico za drugi dan. Bilo je že kar pozno, temnilo se je, tudi hladno je postajalo in dobro, da imamo med nami vedno tudi našega starosta, gospoda Podgorelca, ki nas – mladino – spomni, da bi pa bilo res že dobro odriniti. Med potjo domov še neskončni pogovori, šale, zahvale vsem, ki so pripomogli, da je izlet tako uspel. In nekdo mi je rekel: »Pa bi mi bilo res žal, če bi doma ostal!« Ampak, tisti, ki sedaj niso šli, se nam mogoče pa prihodnjic pridružijo. Idejo kam, že imam!

Izletniki v Izoli

Zdenka B. Slavič, predsednica Društva upokojencev Središče ob Dravi

Prijetno s koristnim

Ženske. Aktivne. Dovzetne. Vedoželjne. Vesele. Prijazne. In še kakšen pozitiven pridevnik bi lahko dodala. Kljub obilici dela, še posebno sedaj v spomladanskem času, si jih mnogo vzame čas in se odpravi na poučen »ženski« izlet (Vedno pa pravimo, da so tudi moški zaželjeni!). Letošnji je bil že četrti. Za osvežitev spomina: pred štirimi leti smo bili na dnevu odprtih vrat v ptujski Semenarni, naslednje leto smo si ogledali vrtnarijo Kurbus z razstavo orhidej in tropskih metuljev na Meleh pri Gornji Radgoni, lani smo bili na predvelikonočni razstavi ročnih del v

Verzeju in pri Svetem Juriju, letos pa smo občudovali park magnolij, rododendronov, kamelij in drugih zanimivih grmovnic in rastlin pri gospodu Vihru v Gradišču pri Svetem Tomažu. G. Viher in njegov sin Marko že vrsto let z ljubeznijo in znanjem urejata park vzdolž hiše in ga tudi z veseljem razkažeta obiskovalcem. Razen tega pa še mimogrede dodata kakšen koristen nasvet za gojenje rastlin, kar seveda tudi posnemovalcem prav pride. Še lepo urejen vrt, jezerce, z različnim rastlinjem zasajena manjša streha ... Po končanem ogledu smo še posedeli v vrtni utici ob sproščenem klepetu in zakuski, ki nam jo je pripravila gospodinja. Domači otroci pa so se veselo igrali na dvorišču. Prava idila

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Udeležke »vrtnarskega izleta« v Sveti Tomaž in Žamence

v tako odmaknjem kraju. Naslednja postaja je bilo Vrtnarstvo Kovačec v Žamencih. Tudi tam smo bili prijazno sprejeti. Oglede rastlinjakov s cvetjem za okna, balkone in vrt, grmovnice in sadike dreves za okolico hiše. Po ogledu in nakupu rastlin za oplešanje naših domov smo bili povabljeni na zelo dobro domačo potico, kozarček vina ali soka. Pozorno in prijazno. Vem, da se bo marsikdo tam še oglasil in širil dober glas tudi med prijatelji. Res,

bil je prijeten izlet. Zbralo se nas je 23 žensk in en moški, ki je poleg avtobusnega šoferja, ki nas je peljal 20, peljal še tri preostale. Čeprav je s prevozi včasih kar nekaj težav, se vedno vse uredi tako, da je prav. Kam pa prihodnje leto?

Zdenka B. Slavič, predsednica DU Središče ob Dravi

Program dela DU Središče ob Dravi od JULIJA do SEPTEMBRA 2016

- **julij:** kopanje Čakovec, Banovci – *po želji in dogovoru (Kdaj? Spremljajte obvestila v oglasni vitrini in se pozanimajte.)*
- **5. avgust:** poletna veselica v Sokolani
- **28. avgust–4. september:** letovanje na morju – Selce
- **29. september:** udeležba na Festivalu za 3. življenjsko obdobje v Ljubljani

Lidija Brunec, Pevski zbor Društva upokojencev Središče ob Dravi

20 let pevskega zbora

Življenje dobi smisel, če znamo uživati trenutke. Eden takšnih trenutkov se je zgodil 13. maja 2016 v središki Sokolani, saj smo pevci Društva upokojencev Središče ob Dravi obeležili 20 let delovanja s samostojnim koncertom. Za popestritev večera so poskrbeli tudi naši gostje, moški kvartet iz Sv. Tomaža. Na prireditvi smo se s cvetjem zahvalili bivšim pevcem, pevkam in zborovodjem, saj so le-ti tudi ustvarjali našo zgodbo. Predstavnica JSKD Ormož pa je našim pevkam podelila zlata, srebrna in bronasta Gallusova priznanja. S svojim petjem smo predstavile to, kar znamo in zmoremo. Upamo, da smo vam, dragi obiskovalci naše prireditve, polepšali večer in ste skupaj z nami uživali.

Koncert nam je uspel s pomočjo vas obiskovalcev, predvsem pa s pomočjo donatorjev, ki smo jim še posebej hvaležni in se jim iskreno zahvaljujemo.

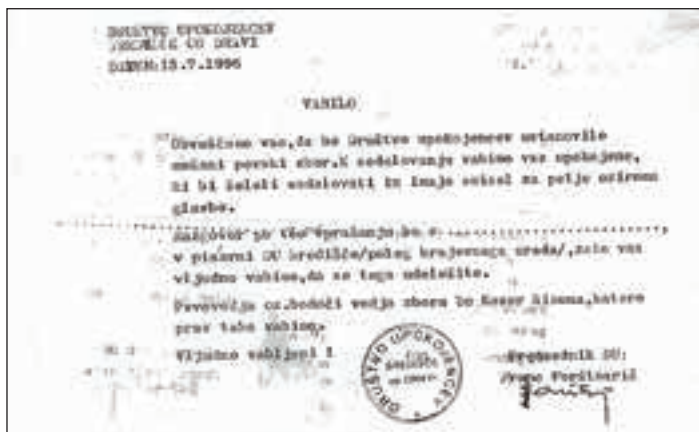
S svojimi prispevki ste nam pomagali:

Občina Središče ob Dravi, Ortrade d. o. o., Tehnološki center Jakl d. o. o., M Trade Gornja Radgona d. o. o., Robert Jakl s. p., AGM Miran Kovač s. p., Pfeifer & Langen d. o. o. Ormož, Ahac

d. o. o., Cvetličarna Mojca – Lukman Mojca s. p., Oljarna in mešalnica Središče d. o. o., Borko Božidar s. p. – Slaščičarna pri Rupertu, Mercator, Krap d. o. o. – PE Tuš, Otmar Medik, Vinski hram Brenholc – Brenholc Vincenc s. p., Vinska klet Miro Munda, Turistična kmetija Hlebec, Vino Grlica, Stanko in Marija Mlinarič, Valerija Novak, Bojan Gavez, Marjan Novak. Zahvala tudi naši voditeljici Martini Rakuša. Hvala vsem.

Pevski zbor Društva upokojencev skupaj s svojimi bivšimi člani ter z Gallusovimi nagrajenci

Vabilo iz leta 1996, ko je pričel nastajati Pevski zbor središkega društva upokojencev.

Zahvala

Biti človek, biti občan, sokrajan, biti človek, ki mu je mar za svoj kraj in za sokrajane. Hvala, ravnateljica, gospa Jasna Munda. Omogočili ste nam, da smo obujale spomine. Za mene najlepši trenutek tega dogodka – 20 let pevskega zbora – je bil, ko so naše pevke popoldan sedele v dvorani, gledale video projekcijo in obujale spomine na vsa ta leta, ki so jih preživele s pevskim zborom. Hvala.

Hvala tudi vam, župan, gospod Jurij Borko, za vaša dobra dela in podporo.

Zahvaljujem se tudi vsem donatorjem in vam, ki ste bili z nami.

Romana Suhodolčan, DU Središče ob Dravi

Utrip v vrtcu in šoli

Anton Merkoci

Glasbeni vrtec v Središču

Glasba zaseda pomemben del človekovega življenja. Izoblikuje del njegovega vsakdana, prav tako osebnost. Pri vzgoji in izobraževanju mladega človeka želimo vzpodbujati glasbeno izražanje z željo, da razširimo zaznavanje lastnih čutenj in čutil. V procesu odraščanja je spoznavanje novih veščin, tudi glasbenih, orodje, preko katerega otrok ali mladostnik zaznava mero svojih sposobnosti, ki jih s časom izpopolnjuje.

Učenje glasbe je takšne narave, da skoraj ni starostne omejitve glede otrokove zmožnosti sprejemanja glasbenih impulzov in aktivnega sodelovanja v glasbenem izražanju. Ko otrok lahko samostojno drži v rokah inštrument ali vsaj preprosto tolkalo, lahko pričakujemo, da bo ta inštrument tudi uporabil, vsak pa že zelo zgodaj ustvarja zvok preko svojega glasu, ki je vsem prvi in glavni inštrument. Zgodnje učenje glasbe je glede na kasnejšo morebitno glasbeno pot posameznika zelo priporočljivo, saj predvsem razbremeni začetnika pretiranega teoretičnega in ponekod nerazumljivega glasbenega izrazoslovja in notacijske simbolike.

Pri starostni skupini od 3 do 6 let se poslužujemo konceptov, ki omogočajo otroku hipen odziv in enakovredno udejstvovanje.

V stroki glasbene pedagogike so že dlje časa prisotne različne metode poučevanja, razvijajo se nove, vse v želji po čim celovitejšem in čim bolj naravnem ter neobremenjujočem pristopu do mladega glasbenika. Skupen vsem je skladen razvoj temeljnih glasbenih načel, kot sta občutek za ritem in posluš. Otrok naj bi tako na spontan način spoznal inštrument kot sredstvo, preko katerega izraža sebe, lastno glabeno misel, ne pa da si ga predstavlja kot tehnično oviro.

Zgodnje izobraževanje je nenadomestljiv uvod v vsakršno nadaljnje glasbeno izobraževanje in eden najprimernejših načinov spodbujanja ustvarjalnosti in lastnega izražanja pri vsakem otroku. Tovrstno glasbeno izražanje je v našem delu Slovenije še v povojih, zato sem se po posvetu z glasbenimi kolegi po Sloveniji, ki takšne aktivnosti že izvajajo, odločil, da glasbene delavnice za otroke med tretjim in šestim letom starosti poskusno, pod mojim vodstvom, izvedemo tudi v Središču – prostor nam je prijazno ponudil središki vrtec. Več bo znanega jeseni, praviloma že septembra, v razpisu za vpis. Prisrčno vabljeni, mladi glasbeni radovedneži!

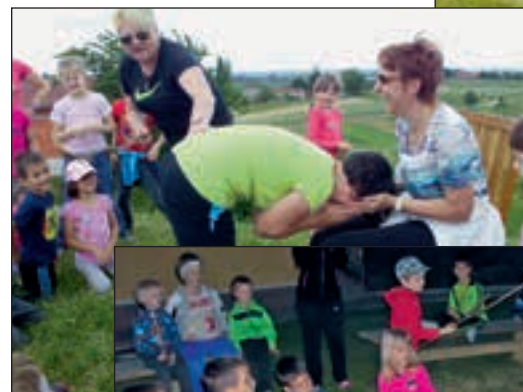
Mirjam Simonič in Monika Plohl, vzgojiteljici

Mali pohodniki

V vrtcu Navihanček imamo že nekaj let obogatitveno dejavnost »Mali pohodniki«. Ob lepem vremenu spoznavamo bližnjo okolico Središča, opazujemo naravo, se učimo lepega obnašanja na poti in hoje v večji skupini ljudi. Dejavnost je zelo dobro obiskana.

Vsako leto se udeležimo planinskega izleta. Letos smo obiskali Goričko in njen najvišji vrh Kuglo ter grad, kjer so prirejali prireditve ob noči čarovnic, v vasi Grad.

V juniju smo se udeležili planinskega tabora, ki je potekal v Miklavžu pri Ormožu. V petek, 3. 6. 2016, smo se zjutraj zbrali pred vrtcem Miklavž pri Ormožu, spoznali nove prijatelje in se po zajtrku podali do turistične kmetije Puklavec v Zasavcih. Sledil je krst mladih planincev in nato kosilo. Po kratkem počitku smo se odpravili nazaj do tabora, kjer nas je čakala ga. Maja Botolin Vaupotič z Rdečega križa, ki nas je podučila o klopih in zaščiti pred njimi. Zvečer smo zakurili taborni ogenj in si spekli hrenovke. Sledilo je težko pričakovano spanje v šotoru. Naslednji dan smo se po zajtrku z avtobusom odpravili do Osluševcev, kjer smo si ogledali železniški muzej. Od tam smo se odpravili po planinski poti skozi Podgorce, Strjance in do Bresnice, od koder nas je avtobus odpeljal nazaj v tabor. Po kosilu smo podelili medalje in se poslovili z upanjem, da se naslednje leto spet vidimo.

Polona Rotar Marčec

Vrtec v naravi

Konec meseca maja (v času od 25. 5. do 27. 5. 2016), smo se otroci in vzgojiteljice skupine Pedenjped podali na pot v težko pričakovani vrtec v naravi.

Zbrali smo se v sredo zjutraj, nekateri skupaj pozajtrkovali in se na igrišču pred šolo za tri dni poslovili od staršev.

Naš cilj je bil dom Planinka na Slivniškem Pohorju. Pot do tja ni bila predolga in je minila brez težav. Tam nas je že zunaj pričakala vodja doma ga. Aleksandra, ki nam je povedala nekaj napotkov in potem pomagala pri namestitvi v sobe. Otroci in vzgojiteljice smo bivali v treh sobah. Sobe smo poimenovali Metulji, Muhe in Pikapolonice. Imena so predlagali in izbrali otroci. Po kosilu, ki je otrokom zelo teknilo, je sledila gradnja škratovih hišk v gozdu, po skupinah. Otroci so hiške z navdušenjem zgradili in pokazali ostalim otrokom. Prvi večer so bili otroci zelo utrujeni in polni pričakovanja, kako bo spati v vrtcu v naravi, zato so kaj hitro med branjem pravljice tudi zaspali.

Naslednji dan, po jutranjem prebujanju v naravi, nas je že čakal učitelj Jernej, ki je otrokom pokazal, kako preživeti v naravi.

Najprej smo šli v bližnji gozd, kjer smo nabrali vse potrebno za kurjenje ognja. Po skupinah smo potem tudi pripravili kurišče in prižgali ogenj. Kar pa je pri tej dejavnosti bilo otrokom najbolj všeč, je bilo to, da smo na ognju pekli krompir. Tega smo potem vsi z veseljem pojedli. Popoldne pa so nas čakale še športne igre na šaljiv način. Prosti čas so otroci radi preživljali tudi v svojih sobah, kjer so se igrali družabne igre, risali, peli in še in še. Zvečer smo si pripravili še ples v pižamah, ki je otroke do konca izmučil in uspaval.

Zadnji dan pa je bil dan za odhod domov. Tega so otroci kljub zadovoljstvu in veselju, ki ga je bilo moč čutiti te tri dni, že komaj čakali. Dopoldne smo imeli še aktivnost iz astronomije, sledilo je kosilo in odhod proti Središču.

Popoldne smo se s 3-dnevnega bivanja brez staršev domov vrnili polni novih vtisov in pozitivnih izkušenj

Tamara Marčec

Svetovni dan Zemlje

Ob svetovnem dnevu Zemlje nas je v vrtcu obiskal g. Jožef Kaučič. Z nami je podelil znanje o sajenju trsnih cepljenk, ki smo jih skupaj z njim posadili ob vrteškem igrišču.

Zato bi se mu še enkrat zahvalili, prav tako pa tudi podjetju Putar s. p. za pripravljeno pomoč pri sajenju in podar-

jene cepljenke ter nešpljo. Za trsne cepljenke pa prav tako hvala Trsnici Žiher.

Tamara Marčec

Mini olimpijada

Mini olimpijado v Ormožu smo letos obiskali s skupino Radovednih bučk.

Prireditev je prijateljsko-tekmovalnega značaja, na kateri se v 6 atletske disciplinah pomerijo mladi športniki iz okoliških vrtcev. Zbralo se je čez 120 otrok, starih od 4 do 6 let.

Otroci so tekmovali skupinsko in individualno, in sicer v:

- teku na 50 m,
- metu žogice,
- vodenju žoge z ного med ovirami,
- skakanju s »hoppy« žogo,
- skoku v daljino z mesta in
- štafetnem teku.

Tamara Marčec

Likovna kolonija

Letos sta Špela Rubin in Neo Horvat iz skupine Radovednih bučk z vzgojiteljico obiskala že 18. likovno kolonijo, ki je letos potekala v Babincih na ranču Jureš.

Ob prekrasnem vremenu in v ambientu, polnem likovnih motivov, se je zraven organizatorja likovne kolonije, vrtca Ljutomer, udeležilo kolonije še 12 vrtcev. Tako je 26 otrok s svojimi mentoricami v družbi prijateljev in vrstnikov preživelo lep dan, poln ustvarjalnosti.

Katja Volgemut

Športna prireditev MIKS

Konec maja smo se na igrišču na Gradišču (v Središču ob Dravi) na skupni športni prireditvi MIKS zbrali otroci, starši in zaposleni iz vrtcev Miklavž pri Ormožu, Ivanjkovci, Kog in Središče. Organizator prireditve je bil letos naš vrtec, vrtec Navihanček.

Pred sedmimi leti so se na aktivu vzgojiteljev vrtcev Miklavž, Ivanjkovci in Kog dogovorili za skupno prireditev, ki jih bo povezovala v športnih aktivnostih. Lansko leto smo se temu aktivu pridružili tudi zaposleni iz vrtca Navihanček iz Središča ob Dravi in se udeležili prireditve na Kogu.

Prireditev se je iz MIK preimenovala v MIKS (Miklavž, Ivanjkovci, Kog, Središče).

Najprej so se otroci vseh vrtcev predstavili ob koračnici, nato smo k sodelovanju povabili starše. Igre so potekale tako, da sta pri vadbi sodelovala otrok in eden od staršev. Porazdelili smo se po skupinah in pričeli s krožno vadbo. Aktivni smo bili na 8 postajah, vsem pa je bil skupen pripomoček obroč. Vodilo letošnje prireditve je namreč bilo: OBROČ NAS POVEZUJE.

Zbralo se je veliko staršev in otrok, ki jih gibanje in druženje veseli. Prireditev smo končali s predajo zastave vrtcu Miklavž pri Ormožu. To pomeni, da se naslednje leto prireditev seli v Miklavž.

Zahvaljujem se sodelavkam vrtcev Središče, Miklavž, Ivanjkovci in Kog za skupno načrtovanje in izvedbo prireditve, Špeli Stajnkovi za to, da je prinesla zastavo na konju, predsedniku Nogometnega kluba Središče Sašu Prapotniku za odstop igrišča v uporabo in središkim gasilcem za urejanje prometa in varovanje na prireditvi.

Mateja Lašič, šolska svetovalna delavka, OŠ Središče ob Dravi

Ekскурzija za nadarjene učence

V petek, 22. 4. 2016, v zgodnjih jutranjih urah, ko je večina Središčanov še spala, smo se z nadarjenimi učenci odpravili proti glavnemu, največjemu mestu Avstrije.

Zvezna dežela Dunaj leži v celoti znotraj dežele Spodnja Avstrija in je najpomembnejše avstrijsko mesto, ki ima približno 1,79 milijona prebivalcev. Dunaj (nemško Wien) je kulturno, gospodarsko in politično središče Avstrije. Po številu prebivalcev znotraj mestnih meja je na sedmem mestu v Evropski uniji. Že ob prihodu na Dunaj smo se prepričali, da je to veliko in lepo mesto, zato smo se radovedni podali na ogled mestnih znamenitosti. V dopoldanskem času smo si ogledali poletno rezidenco Marije Terezije – Schönbrunn – in nadaljevali z ogledom najstarejšega in najlepšega živalskega vrta v Evropi. Nekateri učenci so tako lahko prvič od blizu opazovali pande, severne medvede, leve, pingvine itd. Polni navdušenja smo pot nadaljevali proti mestnemu jedru prestolnice, kjer je sledil ogled Španske jahalne šole, trga Marije Terezije, stolnice sv. Štefana (Stephansdom), zimsko rezidenco Marije Terezije – Hofburg, dunajski parlament, mestno hišo, se spustili v podzemlje na ogled grobnic Habsburžanov in polni vznemirjenja nadaljevali pot v Prater. Z velikega kolesa (Riesenrada) je sledil ogled mes-

Naši učenci pred palačo Schönbrunn

ta še iz zraka, nato pa nekaj zabavne sprostitve v zabaviščnem delu parka.

Polni navdušenja, novega znanja in utrujeni od hoje smo se nato odpeljali proti domu. Na izlet nam tako ostajajo le še lepi spomini in vznemirjenje, kam neki se bomo odpravili naslednje leto.

Andreja Šut, mentorica debatnega kluba na OŠ Središče ob Dravi

2. medgeneracijski debatni turnir

V soorganizaciji debatnega kluba OŠ Središče ob Dravi, Centra medobčinskega medgeneracijskega povezovanja in ZiP-a z avda za in proti kulturi dialoga je 4. 6. 2016 potekal 2. medgeneracijski debatni turnir. Udeleženci vseh generacij so tri kroge debatirali o debatni trditvi: »Volilno pravico bi morali znižati na starostno dobo 16 let.« Trditev je bila uravnotežena in je omogočala tako argumente za znižanje starostne meje kot argumente proti. Generacijsko mešane ekipe so združile življenjske

izkušnje, znanje, mladostniško vedoželjnost in informacije iz različnih virov. Vsak govorec, ne glede na starost in debatne izkušnje, se je potrudil doprinesiti k dobrim debatam, ki so potekale na prostem v prekrasem vzdušju.

Tudi ta debatni turnir je potrdil hipotezo, da je komunikacija ključnega pomena za sodelovanje in spoštovanje med različnimi generacijami.

Lidija Lukman, učiteljica športa

Dan druženja vseh generacij

Dan druženja vseh generacij izvajamo na naši šoli že od prvega organiziranega druženja ŠPORT ŠPAS. Tudi nas je pritegnila ideja, da bi k športnim dejavnostim povabili predšolske in šolske otroke, starše, babice, dedke, sorodnike ... Pripravili smo nabor primernih aktivnosti za vse starostne kategorije, za različno telesno pripravljene udeležence. Menim, da je hoja – pohod ena izmed primernih dejavnosti za vse in da so družabne igre vse preveč odrinjene iz kroga družinskega družabnega življenja. Vreme nam je na predvideni termin že nekaj let zagodlo. Temu smo se prilagodili in po pozdravnem nagovoru v šolski jedilnici povabili udeležence na odbojko v šolsko telovadnico in igranje družabnih iger v jedilnico.

Najmlajši so igrali znane stare igre, kot so človek ne jezi se, šah, kartali so (enko), igrali tudi nekaj sodobnejših in aktualnih iger: monopoli, štiri v vrsto, moja Slovenija, pa tudi »modernejšee«, katerih imena se bodo mogoče kdaj udomačila v naših ušesih ali pa bodo odšla v pozabo. Otroci so se še posebno navduševali takrat, ko so premagali starše ali babice.

Odbojkarji so sestavili več ekip: dečki, deklice, mlajši, starejši ali po krajih bivanja. Letos smo pogrešali ekipo staršev in tudi

učiteljev, ki sta prejšnja leta zelo popestrili dogajanje v telovadnici in prispevali k prijetnemu športnemu, medgeneracijskemu vzdušju.

Po igranju v jedilnici in telovadnici smo se podali na pohod, ki se je pričel v rahlo deževnem vremenu, zaključili pa smo ga ob prvih sončnih žarkih. Ne le meteorologi, tudi učitelji spodbujamo in učimo učence, da mora teči življenje tudi v deževnem vremenu brez zadržkov ... Najmlajše, zlasti prvošolke, so uživale v »batačih« (gumijastih škornjih), v »čofotalnicah« (mlakužah) – dodobra so se razigrale in bile večino časa na čelu pohodniške kolone. Še na odpiranje in zapiranje pisanih dežnikov so pozabile. Starejši smo opazovali razigrano družino, poklepetali o tem in onem, se nasmejali »pogrontavščinam« malih in velikih navihancev. Tisti »nepremočljivi«, pogumni, veliki navihanci so imeli na začetju kolone seveda čisto druge, bolj resne pogovore!

Po že utečeni praksi smo razglasili 3 NAJ udeležence: najmlajšo udeleženko – Nejo Vočanec, najstarejšo udeleženko – prababico Marijo Črček in tokrat kar dve najštevilčnejši družini – Vočanec in Rubin-Štih. K razglasitvam sodijo seveda tudi prave diplome in (skromne) praktične nagrade. Tudi to prijetno, deževno soboto je bilo na naši šoli tako.

Verjamem, da so bili zadovoljni vsi udeleženci, ki bodo mogoče prihodnje leto na novo druženje vseh generacij pripeljali še mlajše in še starejše ter številčnejše družine.

Samo Žerjav, OŠ Središče ob Dravi

Mladi in dan Evrope

Kako bi na današnjo Evropo gledal eden njenih utemeljiteljev, francoski zunanji minister Robert Schuman, ki je s svojo prelomno deklaracijo, predstavljeno 9. maja 1950, podal ideje za povezovanje evropskih narodov, lahko le ugibamo. Gotovo bi bil vsaj malo v skrbeh – upravičeno.

Ideja o združenju Evrope je danes vendarle uresničena. Ne v celoti, ne brez težav, ampak Evropska unija je vendarle na dobri poti. S prireditvijo ob dnevu Evrope, ki že nekaj let poteka pred Grajsko pristavo v Ormožu, so vse osnovne šole z ormoškega konca izčrpno, večina pa tudi izvirno, predstavile svoj pogled na Evropo oz. njene posamezne članice; ormoški gimnazijci so bili zadolženi za glasbeno in plesno sprostitev. Učenci 7. ra-

zreda Osnovne šole Središče so nas z domiselno predstavitevjo popeljali na Pirenejski polotok, natančneje v Španijo, učenci 8. razreda pa so nam predstavili večini bolj poznano Avstrijo, našo severno sosedo. Kulinarika, glasba, jeziki, kultura, mesta, znamenitosti, znane osebnosti. Ste vedeli, da jezik Baskov nima prav nič skupnega s španščino? No, zdaj veste! Ali pa da je slovenski naziv za Salzburg, danes že redko v uporabi, Solnograd? Zdaj veste tudi to.

Množico prisotnih učencev, dijakov in delavcev šol sta nagovorila Irma Murad, predsedujoča lokalnemu kolektivu ravnateljev, in Alojz Sok, župan Občine Ormož. Mladi so jima z zanimanjem prisluhnili – prihodnost Evrope in Evropske unije bo namreč v veliki meri odvisna prav od njih. Upajmo, da ne bodo ponavljali naših napak.

Gimnazija Ormož

Naš denar

Nekega dne so otroci v 1. razredu osnovne šole spoznavali značilnosti Slovenije. Učiteljica jim je povedala, da imamo denar, ki ga imenujemo evro. Povedala jim je tudi, da se je v preteklosti denarna valuta spreminjala.

Janeza je zanimalo, katere denarne valute so uporabljali naši stari starši in predniki. Učiteljica mu je povedala, da so ljudje na Slovenskem najprej uporabljali krone, dinarje, med letoma 1991 in 1992 pa celo denarne bone. Nato smo z osamosvojitvijo pridobili tudi svojo denarno valuto, to je tolar. Mašo je zanimalo, zakaj tolarjev sedaj več ne uporabljamo. Učiteljica ji je povedala, da zato, ker je Slovenija 1. maja leta 2004 pristopila k Evropski uniji in čez nekaj let uvedla evro. Zala je bila radovedna, zato je vprašala: »Kaj pomeni to, da smo pristopili k Evropski uniji?« Učiteljica ji je odgovorila, da imamo sedaj lažji pretok blaga, ljudi in smo bolj povezani z državami ter si med seboj lahko pomagamo. Omenila je tudi, da je danes v Evropski uniji 28 držav članic, med njimi so naše sosednje države. Učiteljica je vprašala: »Kdo ve, katera država je zad-

nja pristopila k Evropski uniji in nam je zelo blizu?« Jakob je rekel: »Hrvaška.« In imel je prav. Povedala jim je tudi, da skoraj vse države članice uporabljajo denarno valuto evro. Reneja je zanimalo, kdaj smo v Sloveniji dobili denarno valuto evro. Sošolka Zala mu je povedala, da smo Slovenci začeli uporabljati evro leta 2007. Spet se je oglasil Rene in učiteljico vprašal, ali imamo kakšne skupne značilnosti v Evropski uniji. Povedala jim je, da imamo skupno himno Odo radosti in zastavo, ki je modre barve in ima 12 zvezdic. Otroci so bili zelo navdušeni nad poukom, ki je bil povezan z denarjem nas in naših prednikov. Še naprej so se o tej temi pogovarjali in sklenili, da bodo starše in stare starše povprašali, ali imajo kje shranjen kak star denar, da si ga natančneje ogledajo.

Zgodba je nastala pri predmetu družboslovje za otroke. Avtorici zgodbe sta Sara Babič in Rebeka Belšak iz 2. a predšolske vzgoje (Gimnazija Ormož). Mentorica literarnega izdelka je Aleksandra Štih, prof. Mentorica ilustracij je Janja Rudolf, prof.

Nika Ploh, 9. razred OŠ Središče ob Dravi

Devetošolci v šoli v naravi

Kot sedmošolci smo pred dvema letoma na Pohorju nekateri spoznavali, drugi pa nadgrajevali smučarske spretnosti. Ker smo ob tem zelo uživali, smo si takrat zaželeli, da bi še kdaj preživeli kakšen teden v naravi. Letos se nam je ta želja predzadnji teden pouka tudi uresničila. V Centru šolskih in obšolskih dejavnosti Planinka na Slivniškem Pohorju in v njegovi okolici smo skupaj z razredničarko spoznali marsikaj novega.

Vsak nov dan smo začeli s športno aktivnostjo v naravi in v tem duhu tudi nadaljevali. Z gorskimi kolesi smo se odpravili na mariborsko Pohorje in pri tem premagali marsikatero strmo oviro. Uživali smo v novi igri »bejžbol«, se pomerili v lokostrelstvu in plezanju ter na pohodih spoznavali pohorsko pokrajino. Po travnikih in gozdovih smo ob zemljevidu preizkusili svoje orientacijske sposobnosti in z napravami GPS iskali skrite zaklade. Po strmi gozdni poti smo se podali do slapa Skalca in raziskovali gorski potoček. Z marsičem novim smo si obogatili naše znanje astronomije ter se preizkusili v konstruktorstvu. Eni manj, drugi bolj spretno smo, kljub temu da je dopoldne deževalo, zbrali ustrezen suhi material in zakurili ogenj. Pečena hrenovka in krompir sta bila prava poslastica pred večerjo. Čas smo si zapolnili tudi z različnimi družabnimi igrami v domu in v gozdu. Najbolj pa smo

uživali v prostem času in večernih urah, ko smo se družili in zabavali. Ob tem nas je spremljala naša zvesta »frajtonarica«, ki sta si jo Peter in Vid vneto izmenjevala. Z njuno pomočjo in našim petjem smo večere popestrili tudi učencem dveh šol s prilagojenim programom, ki so istočasno bivali v domu. Ne smemo pozabiti povedati, da nam je hribovski zrak povečal apetit, ki ga je z okusno hrano uspešno tešila domska kuharica.

Domov smo se vrnili polni lepih vtisov z našega zadnjega skupnega druženja in s spomini, ki jih bomo odnesli vsak s sabo, in verjamem, da jih bomo z veseljem obujali ob naših srečanjih v prihodnosti.

Jasna Munda, ravnateljica OŠ Središče ob Dravi

Slovo od letošnjih devetošolcev

Vsakič, ko se v šoli poslavljamo od še ene generacije učencev, s katero smo delili precejšen del svojega življenja, dela in časa, je težko. Slovesnost ob odhodu smo obeležili s tradicionalno valetom. To je odlomek iz nagovora ravnateljice letošnjim štirinajstim devetošolcem.

Drage devetošolke in devetošolci, nekatere osebe stopijo v naše življenje in kmalu neopazno odidejo iz spomina. Druge ostanejo le nekaj časa z nami, a pustijo globoke sledi v naših srcih, ki nas za vedno spremenijo.

Tudi vi odhajate in puščate za sabo neizbrisne sledi.

Drug v drugem puščate sledi prijateljstva, ki ste ga stkali že v vrtcu. Večina vas je skupaj obiskovala vrtec, nato pa ste jeseni 2007 začeli svojo šolsko pot. Bilo vas je samo 12 in vaša prva razredničarka, ki vas je popeljala v svet učenosti, je bila učiteljica Antonija Filipič, ki vas je spremljala do konca 3. razreda. V devetih letih šolanja se vam je v razredu pridružila Sara, ki je pozneje odšla drugam, nato pa sta se vam pri-

družila še Alen in Nino. Nove sošolce ste lepo sprejeli medse. Danes vas je 14, večina dečkov in večina vas je »Obržoncov«. Že od vrtca je prihajala med vas tudi Laura Roškar in prepričana sem, da ste tudi zaradi nje gotovo postali boljši ljudje, kot bi bili, če je ne bi spoznali.

Neizbrisne sledi puščate tudi v nas, delavcih šole. Zapomnili si vas bomo po živahnem prepevanju ob zvokih harmonike, ki so odmevali v odmorih med poukom, v šoli v naravi in na ekskurzijah. Izkazali ste se tudi kot odlični kuharji in ljubitelji dobre hrane, pa na nastopih na številnih prireditvah, z igralskimi sposobnostmi, z ročnimi spretnostmi, z dosežki na tekmovanjih v znanju in v športu. Predvsem dečke si bomo zapomnili tudi po ljubezni do narodno-zabavne glasbe.

Verjamem, da ste v šoli pridobili ustrezna temeljna znanja in razvili sposobnosti, ki vam bodo koristile pri nadaljnem šolanju in v življenju. Upam tudi, da ste pridobili ustrezne vzgojne navade in vrednote, ki so pomemben pogoj za vašo pozitivno osebnostno rast in nenazadnje tudi za dobro vključevanje v širšo družbo, katere del ste. Trud devetih let zagotovo ni bil zaman.

Vsak izmed vas ima svoje želje in cilje. Zdaj je čas, da razprete svoja krila in poletite naprej, novim ciljem naproti. To dokazuje tudi šaljiv napis, ki ste si ga izbrali za vaše majice: »Mi smo prepametni, da bi ostali tukaj.«

Pojdite, želimo vam vso srečo. Vendar vedite: tu bomo. Za vas. Mi in vaši starši, ki vas imamo radi.

In ravnajte se po mislih meni najljubšega slovenskega pesnika, Toneta Pavčka:

*»Na svetu si, da gledaš sonce.
Na svetu si, da greš za soncem.
Na svetu si, da sam si sonce
in da s sveta odganjaš – sence.«*

OŠ Stanka Vraza Ormož

Prijatelji prijateljem

Tudi v tem šolskem letu se na OŠ Stanka Vraza v Ormožu poleg izvajanja rednega programa dogaja še marsikaj. Učenci se pod mentorstvom učiteljev vključujejo v številne aktivnosti, ki se dogajajo v našem okolju.

Te aktivnosti smo zbrali v okviru projekta Spodbudno učno okolje, ki smo ga podrobneje že predstavili v občinskih glasilih. Dejavnosti, ki se na šoli odvijajo s ciljem čim bolj aktivnega povezovanja z okoljem, smo pod naslovom Šola s prilagojenim programom – prostor za učenje socialne interakcije predstavili na Mini simpoziju v Varaždinu ter na V. znanstvenem posvetu Vodenje v vzgoji in izobraževanju - Udejanjanje inovativnih učnih okolij kot izziv vrtcev, šol in izobraževalnega sistema, ki ga je v začetku aprila pripravila

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

Šola za ravnatelje. Ponosni smo, da smo tudi izven lokalnega okolja, v katerem delamo, pokazali, kako načrtujemo in izvajamo aktivnosti, s katerimi skušamo svojim učencem in tudi njihovim staršem pomagati pri aktivnem vključevanju v okolje. Ko smo na tem posvetu prisluhnili drugim, smo dobili nove ideje, ki nam bodo pomagale pri načrtovanju nadaljnjega dela.

Seveda pa se tu naše delo ni končalo. Po uspešno izvedeni šolski prireditvi ob materinskem dnevu smo se skupaj s starši dogovorili še za izvedbo dobrodelne prireditve, s katero smo želeli naše delo pokazati okolju in hkrati zbrati tudi nekaj finančnih sredstev, ki jih bomo namenili za izvedbo nadstandardnih aktivnosti za naše učence.

Idej ni bilo težko zbrati, saj se na šoli dogaja marsikaj zanimivega. Ko pa so se nam pridružili še starši, je bila prireditev že skoraj na odru. No ja, ni bilo ravno tako, saj vsi vemo, da je za takšno prireditev potrebnega ogromno dela – še nekoliko več kot na drugih šolah. Potrebni je bilo kar nekaj dogovarjanj, vaj, priprav. Poslali smo nekaj prošenj – predvsem takšnih, za brezplačno uporabo dvorane, oglaševanje, snemanje ... Prav tako smo poslali vabila vsem, ki nas že nekaj časa podpirajo pri naših prizadevanjih, da učencem omogočimo čim več novih izkušenj.

Veseli smo, da je naša prireditev uspela – to si upamo trditi zaradi vseh, ki so nam s svojim obiskom dali nove potrditve, da smo pomembni zanje, da nam stojijo ob strani in nas podpirajo. Pokazali so se naši učenci, v zakulisju ali na odru smo bili ves čas prisotni tudi vsi zaposleni. Izkazale so se mame, ki so pripravile in »naštudirale« skupno pesem. K predstavitvi pesmi so povabile tudi učiteljice. Ponovno so pokazale, kaj vse so pripravljene narediti za svoje otroke.

Posebej je treba izpostaviti naša voditelja – Tamara in Matej sta suvereno opravila svoje delo. Čeprav je bilo to za oba prvič, sta blestela. Drugim in predvsem sebi sta dokazala, da

zmoreta stati na odru in voditi prireditev, ki jo spremlja skoraj polna dvorana.

Pa dovolj besed o našem delu. Manjka samo še zahvala, oprostite – zahvale.

Najprej vsem in vsakemu posebej. Vsem, ki ste skoraj dve uri preživeli z nami v dvorani in spremljali našo prireditev. Vsem, ki ste s svojim prostovoljnim prispevkom pomagali, da bodo naši učenci z manjšim stroškom za starše lahko doživeli kaj novega. Hvala vsem, ki ste v naš šolski sklad namenili kakšno večjo vsoto. Hvala staršem, ki nas podpirajo in spodbujajo. Hvala seveda tudi našim učencem, saj nas s svojim trudom, zagnanostjo in preprostostjo vedno znova presenečajo in nam dajejo energijo za vsakdanje delo z njimi.

Hvala še enkrat vsem in vsakemu posebej za vašo podporo in besede spodbude.

Že sedaj vas vabimo, da se nam pridružite na naših naslednjih prireditvah – ta zagotovo ni bila zadnja. Vedno pa nas lahko tudi obiščete in si ogledate, kako poteka naš vsakdanjik. Naša vrata so vedno odprta vsem ljudem dobre volje.

Nika Ploh

Praznovanje

Maj 1956! Datum! Ja, datum, namenjen nekemu dogodku – za nekatere navaden dan, za druge pa datum, ki jim veliko pomeni.

Obstajajo različni zapisi datumov, najdražji zapis pa je verjetno vgraviran, in to na poročnem prstanu.

Uganili ste! To je datum, ki je vgraviran na poročnih prstanih naših prastaršev. Maj 2016 je točno 60 skupnih poročnih let ali drugače napisano »BISERNA POROKA«.

Ta lepi praznik smo počastili s piknikom v ožjem družinskem krogu. V prijetnem vzdušju sta prastarša – baba Mimi in deda Ivo – obujala spomine na skupno prehojeno pot, ki ni bila lahka in brezskrbna – mi mlajši, pa smo radi poslušali. Ugotovili smo, da sta že nekdaj bila skromna in delavna, vendar vedno pripravljena pomagati.

Sedaj, ko sta že v letih, ju nadlegujejo tudi bolezenske težave, ki pa jih dokaj uspešno premagujeta.

Ob njunem jubileju smo jima vsi prisotni zaželeli še veliko zdravja in srečnih skupnih let.

Ob vprašanju, zakaj se nista odločila, da bi stopila ponovno pred matičarja in župnika, smo dobili hitri odgovor, da »je ženin dobil preveliko tremo«.

Za njun dan smo se vsi posladkali še z veliko torto v obliki dveh povezanih src in zaželeli, da tako tudi ostane.

Še veliko lepih, zdravih dni slavljenca želimo vsi njuni, posebno pa pravnuki Nino, Maruša, Nika in Valerija.

Samo Žerjav

Kam na dopust, da bomo lahko imeli mir in da ne bomo srečevali sosedov ali sorodnikov?

Naslov članka je resda nekoliko predolg, ampak krajše se ni dalo. Torej, večina nas na dopustu, kljub vsemu, želi imeti mir in obenem nekaj novega, izvirnega doživeti, nenazadnje pa si tudi odpočiti od vsakodnevne rutine in obrazov, ki jih večino leta hočeš nočeš srečujemo. Zveni nekoliko zlovešče, ampak ni bilo mišljeno tako. No, vsaj malo pa že, priznam.

Podali vam bomo 2 predloga za poletni dopust. Ne moremo mimo Dalmacije, pogledali pa bomo tudi na vzhod, proti Madžarski. Slovenijo si bomo pustili za jesensko potepanje.

Šepurine

Hrvaški turistični slogan, ki je dolga leta vabil turiste na njihovo obalno območje, se je glasil »Mediteran, kot je bil nekoč«. Ta slogan je bil pred časom zamenjan, kdo ve, zakaj, verjetno je tiste stare mediteranske »štimumge« čedalje manj, tako da je zadnje čase iskanje Mediterana, kot je bil nekoč, nekoliko oteženo. Najbolj pristno Dalmacijo najdemo na otokih, ampak še zdaleč ne na vseh. Predvsem otoki pred Zadrom in Šibenikom še skrivajo (skoraj) nedotaknjena mesteca, vasi in plaže, brez avtomobilskega prometa, cenene robe na stojnicah in »gužvanja« na zbetoniranih plažah. Res je, da je do večine teh otokov moč priti šele po dveh do treh urah vožnje s trajektom, obstaja pa ena redka izjema – to je otok Prvič, le kakšnih 15 minut plovbe oddaljen od turističnega vrveža Vodice. Na Prviču, relativno majhnem otoku, sta dva kraja – Prvič Luka in Šepurine. Slednje so eno izmed boljše ohranjenih starih dalmatinskih mestec. Nove apartmajske zgradbe so zgolj na skrajnih robovih kraja, jedro je ostalo takšno, kot je bilo še 100 let nazaj, kar zadnje čase prepoznavajo tudi nekateri filmski ustvarjalci in glasbeniki, ki Šepurine uporabljajo za svojo kuliso. Sprva boste mogoče pogrešali turistični vrvež, ampak se boste hitro navadili počasnega in mirnega ritma življenja – brez prometa! Manjši apartma v kateri izmed tipičnih kamnitih hiš je na vrhuncu sezone z nekaj sreče mogoče dobiti nekje od 45 evrov navzgor. Pa še to: Pripravite

fotoaparata za prikupne šepurinske mačke – domačini oz. Boduli, kot se imenujejo vsi otoški prebivalci na Hrvaškem, so znani po svoji ljubezni do teh živali.

Pecs

Budimpešta in Blatno jezero sta brez dvoma glavna aduta madžarskega turizma, so pa naši vzhodni sosedje že pred časom ugotovili, da imajo kar veliko za ponuditi tudi drugod. Zahvaljujoč bogati, na srednjeevropski prostor vezani zgodovini, se lahko nekaj njihovih srednjevelikih mest po lepoti kosa z mesti na zahodu in severu Evrope. Leta 2010 je Madžarska, ki je vendarle precej centralizirana dežela, priložnost za Prestolnico kulture ponudila mestu Pecs na jugozahodu države. Zakaj? Bogata zgodovina, predvsem iz obdobja Rimskega imperija in turških osvajanj, izjemna keramična tradicija družine Zsolnay, kulinarčna in vinska prestolnica jugozahodne Madžarske, vse do danes pa tudi prostor mirnega sobivanja večinskih Madžarov z Nemci, s Hrvati in z Judi. Cene so zelo privlačne za slovenski žep; dobro kosilo, ki ga zalijemo z žlahtno kapljico, nam bo stajšalo debelino denarnice za največ 10 evrov, vstopnice za muzeje so tudi poceni – predvsem obisk Kulturnega centra Zsolnay je nekaj, poleg obiska mošeje iz 16. stoletja in katedrale iz 12. stoletja, kar ne gre zamuditi. Sicer pa tisti, ki radi vandrata po evropskih mestih, veste, kako se stvari streže – udoben položaj nekje na senčni terasi na glavni mestni ulici, kavica ali pivo – in že lahko brezskrbno opazujemo ljudi in okolico. Sobo za dva je v strogem centru mogoče dobiti za 35 evrov, na obrobju pa tudi za občutno manj denarja. Tri dni Pecsja je časovni okvir, ki nam omogoča, da mesto dobro spoznamo, čeprav se ne dogaja tako redko, da popotniki zaradi vsega, kar mesto ponuja, ostanejo tudi dlje. Najbližja pot do Pecsja vodi preko hrvaške Koprivnice. Naučite se nekaj osnovnih madžarskih izrazov, pridejo zelo prav – predvsem pri pogovorih s »stričeki« v mnogih vinskih barih sredi mesta in s prodajalkami v pekarnah.

Šepurine – ujete v času

Katedrala v Pecu

Samo Žerjav

Na Šrilanko s Patricijo

Res je, da so zaradi možnosti, ki jih ponuja svetovni splet, potopisna predavanja izgubila del svojega čara, pa tudi čedalje manj jih je, ampak dober potopis s pristno in z doživeto razlago nam lahko določeno državo približa na način, ki mu zgolj klik na posnetek na kanalu Youtube nikakor ne more konkurirati.

Takšne sorte potopis nam je aprila predstavila domačinka Patricija Rajh, ki se je v zadnjih letih zaljubila v otoško državo, nedaleč stran od Indije – govori-

mo seveda o Šrilanki. Patricija je po srcu prostovoljka in kot taka se je z mamo in sestro odpravila tudi na odkrivanje nekdanje britanske kolonije Cejlon. Ta država ni zgolj peščena plaža z razglednice, ampak ponuja mnogo več. Številne zgodbe s poti so dopolnjevale odlične fotografije, ki nam otok »Budine solze« kažejo v lepi in malo manj lepi luči. Azija ni za vsakogar, za večje »ziheraše« so gotovo primernejše evropske destinacije, a vendar – ugodne cene letalskih povezav zadnje čase, predvsem pa pristni azijski vrvež, odlična kulinarika in topli ljudje kar kličejo po raziskovanju tega dela sveta. Patricija nam priporoča čim manj turističnega in več pristnega potniškega pristopa k potovanjem. Črni šrilanški čaj pa je tudi bil odličen!

POLETNI TABOR

V objemu vitezov, kraljev, narave in pravljic

Datum: 2. 7. 2016

Kraj: Središče ob Dravi (Stras)

Udeleženci: 6–12 let, predhodne prijave na mail: kud.prasila@gmail.com ali na tel. št. 040-422-386 (Helena), 031-559-483 (Sandra)

Potek tabora:

9.00–9.30 – prihod udeležencev tabora in predstavitev dejavnosti

9.30–11.00 – spoznavanje otrok s pomočjo spoznavnih iger

11.00–12.00 – pravljica/pripoved z lutkami, ki nas bo popeljala v srednji vek in kratak, lahкотen pogovor o srednjem veku; poslikava obrazov

12.00–14.00 – priprava kosila v baronovem kotlu in pojedina v baronovem šotoru

14.00–15.00 – igranje na in s srednjeveškimi igrali

15.00–19.00 – delavnice: lokostrelstvo (otroci si sami izdelajo loke in se preizkušajo v streljanju z loki), ročna izdelava papirja (otroci se seznanijo s tehniko izdelovanja papirja, ki je bila v uporabi v srednjem veku), pranje perila (otroci vidijo, kako so nekoč prali perilo in tudi sami poskušajo), viteštvo (otroci se seznanijo z opremo vitezov in nalogami, ki jih je vitez opravljal, preizkušajo se v boju z meči, spoznajo tehnike mečevanja), ples (otroci spoznajo srednjeveške plesne in se enega tudi naučijo), lončarstvo (otrokom se predstavi panoga lončarstvo, vsak si izdelava en izdelek), izdelovanje nakita (izdelovanje nakita iz naravnih materialov), pravljčni kotiček (srednjeveške pravljice)

19.00–20.00 – večerja v naravi, ki jo delno pripravimo sami

20.00–20.30 – deljenje vtisov, odhod domov

Dogodek je brezplačen. Vabljeni, da se nam pridružite in obudite svojo ustvarjalnost ter uživate v objemu narave!

KUD Prasila

Krajevna knjižnica Središče ob Dravi

Poletni delovni čas
(julij, avgust)
sreda: 14.00–18.00

Knjižnica Ormož Poletni delovni čas

ponedeljek, četrtek:
8.00–19.00
torek, sredo, petek:

8.00–16.00
sobota: zaprto

Simona Sakelšek, Krajevna knjižnica Središče ob Dravi

Utrinki iz Krajevne knjižnice Središče

Natanko prvega aprila je potekal literarni večer v soorganizaciji s KUD Prasila, na katerem je Katjuša Kosovel predstavila svoj pesniški prvenec Ulica lepih misli, ki je sestavljen iz pesmi in misli. Kot pravi, »ljubezen je tako preprosta, da si jo lahko vsak privoščiti.« Katjuša Kosovel prihaja iz Primorske, na Prlekijo pa jo vežejo sorodstvene vezi. Z avtorico se je pogovarjala predsednica KUD Prasila Helena Srnec.

V začetku meseca junija smo v knjižnici gostili udeležence Bralnih ulic, ki se vsak teden srečujejo, berejo in sprehajajo po ulicah fantazijskega in domišljjskega sveta. Prostovoljno skupino ljubiteljev lepe besede iz Središča ob Dravi sestavlja osem članic in en član. Navzoči smo uživali ob prebiranju ljubezenske poezije in kratkih zgodb, ki je bila tokratna tema srečanja. Osmega junija je bilo v knjižnici še posebej veselo in imenitno. Za najmlajše obiskovalce knjižnice smo namreč pripravili zaključno pravljico s predstavo Gusar Berto. Igralci so navdušili s petjem in igranjem. Otroci so uživali tako na predstavi kot ustvarjalni delavnici, ki je sledila končani predstavi. Pravljične ure so bile skozi vse leto zelo dobro obiskane.

Bliža se poletje, čas počitnic in dopustov, ko marsikdo rad prebere dobro knjigo in zato je pravi čas, da nadoknadite zamujeno branje. Vabimo vas, da nas obiščete v knjižnici, kjer vam ponujamo poletni izbor knjig. Hkrati vas pričakujemo na naši letni terasi v Knjižnici Ormož, kjer lahko na sončku ali v senci prebirate kakšno dobro knjigo ali revijo.

Želimo vam veliko bralnih užitkov!

Junjske Bralne ulice

Zaključna pravljica ura z Gusarjem Bertom

Stanka Horvat, predsednica DTV Partizan Središče ob Dravi

Izlet DTV Partizan v Goriška brda

Izletniki DTV v Goriških brdih

Kot vsako leto, smo se tudi letos šli potepat po naši lepi Sloveniji. Tokrat smo si ogledali Goriška brda.

Naš vodič je bil seveda spet Ciril Ambrož, ki je kot planinec velik poznavalec Slovenije in ve za čisto vsak kotiček naše lepe dežele.

Tako smo obiskali Sabotin, kjer smo si ogledali muzej in kaverne iz prve svetovne vojne, Sveti Križ, razgledni stolp Gonjače, Svete gore, v Šmartnem pa smo seveda imeli tudi pokušino goriških vin. Na poti so nas ves čas spremljale češnjke, ki jih je tam v izobilju in smo jih lahko nakupili za domov.

Malce smo le imeli smole z avtobusom, ker nam je odpovedala klima, vendar smo kljub temu preživeli lep dan in videli mnogo lepega.

Smaragdna reka Soča

Foto: Milan Govedič

Samo Žerjav

Konec dober, vse dobro

Za nami je še ena uspešna sezona Nogometnega kluba Središče ob Dravi. Nogometasi odhajajo na zaslužen počitek, pred jesenskim štartom v novo sezono pa imajo odgovorni v klubu dovolj časa, da analizirajo preteklo sezono, odpravijo morebitne pomanjkljivosti in v novi sezoni poskusijo stanje v klubu izboljšati, kjer so še rezerve.

Naslov članka se navezuje predvsem na nič več kot zgolj soliden pomladni del sezone za našo člansko, predvsem pa mladinsko ekipo. Članom nikakor ni steklo, svoje so prispevale tudi številne poškodbe; do nizov zmag, ki smo jih bili navajeni iz preteklih sezon in ki bi jih postavili višje na lestvici, ni prišlo. Na koncu se je bilo treba trenerju Lesjaku in njegovim fantom sprijazniti z Ligo za obstanek v okviru ptujske Superlige. Ker se do konca ni vedelo, koliko ekip bo zapustilo ta razred tekmovanja, je bila vsaka točka zlata vredna. Po slabi predstavi proti Ormožu so se naši vendarle zbrali in povečali svoj zbir točk do te mere, da so se rešili izpada. Škoda, gotovo so sposobni dosti višje uvrstitve, kot je razbrati iz končnega 8. mesta in 24 točk.

O karakteristikah mladinske ekipe je bilo govora že v prejšnjih Sredicah – ko se zberejo vsi, lahko premagajo marsikoga, tudi za člansko ekipo so nekateri pokazali nekaj dobrih predstav; ko pa jim zmanjka motivacije – takšnih tekem je bilo za odtonek preveč – pa so skoraj nerazpoznavni. Še dobro, da je ob zaključku sezone prišla tekma z lokalnim rivalom, kjer so Tonijevi varovanci pokazali, da vendarle znajo in zmorejo, ko to želijo. 16 točk je zadostovalo za končno 6. mesto.

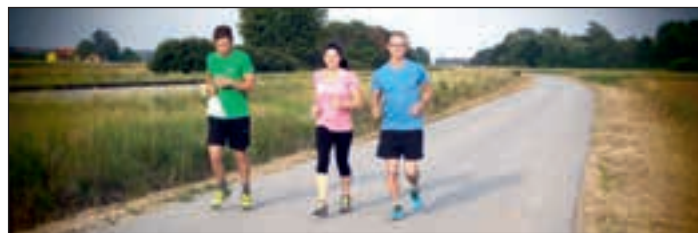
Ekipa 13 let starih fantov je odlično speljala sezono do konca. Zavrč in Korant Bukovci sta moštvi, ki v tej ligi izstopata, tesno pa jima sledijo naši nadebudneži. Zbrali so 24 točk, kar je zadostovalo za lagodno 3. mesto. Trije fantje iz te ekipe se uspešno preizkušajo tudi na tekmah reprezentance MNZ Ptuj – Denis, Filip in Klemen. Tudi ekipe 7, 9 in 11 let starih fantov so vso sezono igrišče praviloma zapuščale dvignjenih rok. Pojavlja se že nekaj kadrovskih problemov, otrok enostavno ni dovolj. Zahvala gre trenerjem Sašu, Marku in Gregorju, da zadeve nekako »krepajo«, zaenkrat zelo uspešno. Velja omeniti tudi uspešne igre Središčanov Nika in Aneja, ki svoj talent pilita v ptujski Dravi.

Se vidimo jeseni, kje drugje kot na Gradišču!

Samo Žerjav

Odkrito povabilo na tek »kre štreke«

Odprtje asfaltirane cestne povezave med železniško postajo v Obrežu in Grabami, sicer že pred časom, je med občani vzbudilo mešane občutke. Bilo je kar nekaj pomislekov, predvsem okoljskih in prostorskih. Priznam, tudi sam sem bil med kritiki. Sčasoma pa so pozitivne stvari vendarle močno prevladale nad negativnimi, tako da smo kot občani lahko ponosni, da imamo to cesto – predvsem zaradi rekreativnih možnosti, ki jih ponuja, pa tudi kmetje so se že navadili spremenjenih poti do svojih njiv. Hitro po odprtju so sprehajalci, tekači, kolesarji, pa še kdo, ugotovili, da je ob železnici mogoče v naravnem okolju in miru združiti prijetno s koristnim. Trije mladi rekreativni tekači iz Obreža (eden si trenutno lasti središki potni list), ki jih pogosto srečujemo na tej trasi, so z nami delili svoje tekaške izkušnje.

Suzana Cimerman resneje rekreativno teče tri leta. Ko je bilo treba najti uteho za življenjske težave, je poskusila s tekom, češ, poskusiti ni greh. Gibanje, predvsem v zgodnjih jutranjih urah, ji je pomagalo, da je prebrodila veliko krizo po prvem porodu; po drugem pa se je s pomočjo rednega teka znatno hitreje spravila na »staro pot«, kot če bi doma le počivala. Hitro je ugotovila, da ji gre tovrsten način aktivnega življenja zelo dobro od rok, zato se je včlanila v Atletski klub Ormož. Uspehi – prva mesta na okoliških tekaških tekmovanjih, se kar vrstijo, Suzana je namreč ena boljših ženskih tekačic daleč naokrog. Teče tudi pozimi, a vedno sama. Pravi, da si le tako lahko »spuca glavo«.

Nejc Borko, ki mu ni tuja nobena športna panoga, resneje teče slaba tri leta. Najraje teče z bratom, traso ob železnici pa, kadar je v dobri formi, kombinira tudi z ostalimi priljubljenimi cestami in potmi, primernimi za tek. Organiziranih tekov se zaenkrat še ne udeležuje, so pa pred časom v triu z bratom Domnom in kolegom Matjažem zmagali na tekmovanju Urbani gladiator v Mariboru, ki je soroden vojaškemu urjenju – 16 km teka z ovirami na poti. Nejca pri teku privlači, da si lahko sam razporeja čas, da ni odvisen od nikogar. Niti od vremena, če je dovolj zavzet.

Tudi Matjaž Šef je v tekaških vodah kakšna tri leta, zelo rad tudi kolesari in planinari, pozimi pa igra badminton. Začel je teči zaradi sprostitev, zaradi sebe in to ga žene vsakič znova, da premaga cono udobja in se poda na pot. Najraje teče na liniji Suzna dolina–Šalovci–Koračice–Jojšje–Suzna dolina, za še učinkovitejše čiščenje misli pa priporoča kombiniranje zgoraj omenjene poti s spodnjo ob železnici. O udeležbi na tekaških tekmovanjih ne razmišlja, pa tudi o tem ne, da bi se zaradi teka odpovedal pristni »kmečki« hrani. Zakaj le?

V sproščenem pogovoru na obreški železniški postaji smo skupaj prišli do ideje, da bi tudi v naši občini lahko v prihodnje, zakaj ne že kar drugo leto, organizirali kakšno manjše tekaško tekmovanje, recimo ob občinskem prazniku. Primernih poti imamo več kot dovolj. Nimamo pa fitnesa na prostem, ki bi ga lahko umestili na prostor bivše »vahtarnice« v Obrežu. Zmigaj se tudi ti!

Lidija Senič, vodja Javne svetovalne službe v čebelarstvu

Slovenci gojimo čebelarstvo tradicijo

Čebelarstvo je kmetijska dejavnost, ki ima na ozemlju naše države že dolgotrajno tradicijo. Zasluge za to imajo številni znani čebelarji – učitelji, duhovniki, mentorji, ki so svoje znanje s tega področja prenašali tako na druge kot tudi iz roda v rod oz. na mlajše generacije. Tako smo Slovenci v 18. stol. dobili prvo čebelarstvo knjigo, ki jo je v nemščini napisal slovenski čebelar in učitelj čebelarstva na čebelarški šoli na Dunaju Anton Janša, v slovenščino pa jo je prevedel župnik Janez Goličnik. In ker je 20. maj rojstni dan Antona Janše, bo Republika Slovenija Organizaciji združenih narodov predlagala, naj ta dan razglasi za svetovni dan čebel.

Kot rečeno, so znanje čebelarjenja v preteklosti – tako pa je še dandanes – posameznikom ali skupinam posredovali tudi mentorji. V Sloveniji je čebelarstvo zelo dobro organizirano, saj gradi svoje temelje že pri najmlajših. Trdimo lahko, da smo v primerjavi z drugimi čebelarstvi po svetu edinstveni. Že desetletja je pri nas znano mentorsko delo v čebelarskih krožkih. Sprva so bili krožki, ki so delovali na osnovnih šolah po Sloveniji, v domeni društva ali kar posameznega čebelarja. Šlo je za številne čebelarske zanesenjake, ki so s svojo iznajdljivostjo prenašali znanje o čebelarstvu na mlade. Pozneje je Čebelarska zveza Slovenije krožke povezovala na letnih srečanjih mentorjev in državnih tekmovanjih mladih čebelarjev. Zadnje desetletje pa se je na tem področju zgodil velik premik. Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je delo čebelarskih krožkov uvrstilo v program Javne svetovalne službe v čebelarstvu. V tem obdobju sta nastala 40-urna učna načrta za čebelarstvo za nižjo in višjo stopnjo, po katerih od tedaj poučujejo mentorji. V okviru programa skušamo krožkom zagotoviti nekatere pripomočke za njihovo delovanje, med drugimi tudi učbenike z delovnimi zvezki.

Vsako leto se povečuje tako število čebelarskih krožkov kot tudi število učencev in dijakov, ki so vključeni vanje. Na osnovnih in srednjih šolah zdaj deluje skupaj 163 krožkov, vanje pa je vključenih več kot 2300 otrok in mladostnikov. Če to število primerjamo s številom izpred osmih let, se je število čebelarskih krožkov v tem obdobju povečalo za 114 odstotkov, število krožkarjev pa za 170 odstotkov. Lahko smo ponosni, da so brezplačni čebe-

larski krožki, za katerih delo po večini skrbijo člani čebelarskih društev, edinstven primer tudi v sistemu osnovnošolskega izobraževanja. Kje bi se lahko otroci bolj poglobljeno naučili osnov čebelarjenja, če ne pri izkušenih čebelarjih praktikih? Kot je zapisano v navodilih za uporabo učnega načrta za čebelarske krožke, mentorji opravljajo pomembno delo – otrokom in mladostnikom pomagajo razviti čebelarstvo znanje, spretnosti in vrednote. Vključitev v čebelarski krožek jim prinaša veliko pozitivnega. Omogoča jim stik z naravo, ustvarjalnost, razvijanje ročnih spretnosti, upoštevanje pravil vedenja pri čebelnjaku itd. V nekaterih primerih v krožkih dobro sodelujeta in dopolnjujeta svoje delo tudi učitelj in mentor praktik ter tako še bolj celostno predstavita čebelarstvo. Ne nazadnje imajo zasluge za to tudi šole, ki omogočajo delovanje čebelarskih krožkov, s čimer razširijo tudi nabor svojih obšolskih dejavnosti.

Vemo, da vsi učenci in dijaki, ki so bili ali so vključeni v čebelarske krožke, ne bodo postali čebelarji. Vendar to ni pomembno. Pomembno je predvsem to, da mladim že zelo zgodaj posredujemo jasno sporočilo o pomembni vlogi čebel in čebelarstva v naravi. Otroci in mladostniki v čebelarskih krožkih spoznavajo načine dejavnega varovanja in ohranjanja naravnega okolja ter medsebojno povezanost okolja in človekovih dejavnosti. Z delom v čebelarskih krožkih skušamo tako oblikovati njihov pozitiven odnos do kulture čebelarstva, tradicije in ohranjanja okolja. Naša prizadevanja so že obrodila sadove. Na vsakoletnih državnih tekmovanjih mladih čebelarjev, vključenih v čebelarske krožke (letošnje je že 39.), je kljub vse bolj zahtevnim temam podeljenih vedno več zlatih priznanj. Torej, mladi vedo vedno več. Skupine najboljših uspešno zastopajo Slovenijo na mednarodnih tekmovanjih mladih čebelarjev. Nekateri nekdanji krožkarji so postali tudi uspešni čebelarji, ki si zdaj s čebelarstvom služijo svoj kruh.

Čebelarji vseskozi vlagamo veliko truda v ozaveščanje otrok in širše javnosti o pomenu čebel in čebelarstva. Naše dejavnosti podpirajo tudi številne druge organizacije, šole, občine in posamezniki. Vse to kaže, da se znova vračamo k naravi in da z našim skupnim delom prispevamo k ohranjanju kolikor mogoče zdravega okolja.

Marko Borko, vodja izobraževanja in usposabljanja pri Čebelarski zvezi Slovenije

Kakovost pridelka in uspeh čebelarjev temeljita na izobraževanju

Ko je govora o čebelah in čebelarstvu, je pogosto možno slišati oznako, da je čebelarstvo poezija kmetijstva. Kaj točno je mišljeno s tem, da je čebelarstvo kot ena izmed kmetijskih panog »poezija«?

Poskusimo ponuditi nekaj odgovorov na to vprašanje. Izmed možnih razlogov so gotovo raznoliki čebelji pridelki, ki jih čebelarju nudi ena sama žival – čebela, očitna drugačnost čebel od ostalih živali v kmetijstvu, njeno brenčanje kril, ki je prijetna melodija čebelarjevim ušesom, nepredvidljivost čebelarkega uspeha v posamezni sezoni in podvrženost številnim dejavnikom, ki vplivajo na uspeh, ki se pozna na kakovosti in količini pridelka ter ohranitvi zdravih čebeljih družin. Jasno postaja, da to ni povsem »lahkotna« poezija. Čebelarstvo je poezija tudi zaradi številnih izzivov in neznank, ki terjajo več čebelarjeve pozornosti, sposobnosti razumevanja, predvidevanja, pravnega in pravočasnega odzivanja. Ključnega pomena je torej znanje. Znanje, pridobljeno tako iz praktičnih izkušenj kot iz izobraževanja, je tisto, ki čebelarju omogoči uspeh.

Številni izkušeni čebelarji z več leti prakse, ki so doživeli neuspehe in predvsem tudi uspeh, pravijo, da o čebelah pravzaprav ne vedo ničesar. Ne gre za primanjkljaj znanja, ampak za realistično ponižnost pred poezijo čebelarstva. Znan je tudi t. i. »začetniški sindrom« čebelarjev, ki imajo komaj nekaj let izkušenj in so prepričani, da že popolnoma obvladajo čebelarjenje. Sindrom običajno izzveni po nekaj letih in po bridkih izkušnjah, ki prinesejo streznitev, ki pa čebelarja, če ne obupa, popeljejo na pot vseživljenjskega učenja. Sad neuspehov je zavedanje, da ne vemo ničesar oz. zagotovo še premalo in da je potrebno izobraževanje. Modrost, na kateri je mogoče zgraditi uspeh, je torej Sokratova misel »Vem, da nič ne vem.«

Otroci na čebelarški učni poti na Brdu pri Lukovici v okviru dneva dejavnosti na temo čebelarstva pod vodstvom predstavnic ČŠOD
Foto: MB

Ena izmed vrhunskih slovenskih čebelarjev je čebelarica mojstrica Marija Sivec, predavateljica ter mentorica čebelarkega krožka, ki o tem pove naslednje: »Pri čebelah je tako, da potrebuješ zelo veliko znanja, ne moreš začeti kar tako, potrebno je izobraževanje, da začetnik sploh spozna, s čim se bo ukvarjal. Če hočeš biti čebelar, moraš biti priden za delo, moraš biti resen, moraš biti vztrajen, moraš biti pripravljen na to, da boš delal napake in napake popravil, da se boš izobraževal. Jaz sem že trideset let čebelar, izobražujem mlajše od sebe, pa še vedno grem na predavanja svojih kolegov, še vedno prisluhnem kolegom čebelarjem, ker še vedno ne vem vsega.«

Velika večina slovenskih čebelarjev deli to prepričanje z go. Sivec. To se pozna v redni in številčni udeležbi na čebelarških izobraževanjih, ki so na razpolago čebelarjem po vsej Sloveniji. Izobraževanja za čebelarje potekajo v organizaciji čebelarških društev, institucij, ki delujejo na področju čebelarstva, npr. Kmetijski inštitut Slovenije, Nacionalni veterinarski inštitut pri Veterinarski fakulteti idr., predvsem pa v organizaciji krovne čebelarke organizacije, torej Čebelarske zveze Slovenije (ČZS).

Na Čebelarski zvezi Slovenije organiziramo številna predavanja, delavnice, seminarje in tečaje na različne teme, ki se tičejo čebelarstva. Od oskrbe čebeljih družin, apitehničnih ukrepov, smernic dobrih higienskih navad pa vse do čebelarkega turizma in medene kulinarike. Poleg tega smo v zadnjih nekaj letih izdali več strokovnih čebelarških knjig in brošur, iz katerih se čebelarji poučijo o marsičem. Mesečno že 118. leto zapored neprekinjeno pod istim imenom izhaja glasilo Slovenski čebelar. Na razpolago za svetovanje so čebelarjem tudi svetovalci specialisti in terenski svetovalci, ki delujejo pri Javni svetovalni službi v čebelarstvu. Navsezadnje lahko čebelarji številne koristne informacije, filme, gradiva pridobijo na spletni strani ČZS (www.czs.si).

Na ČZS smo v preteklih letih največ poudarka namenili usposabljanju čebelarjev iz Smernic dobrih higienskih navad v čebelarstvu na osnovi sistema HACCP, po katerih čebelarji lahko pridelajo varne čebelje pridelke vrhunske kakovosti, za katere so produktno odgovorni. V obdobju 2009–2016 je bilo izvedenih po vsej Sloveniji več kot 350 usposabljanj iz Smernic dobrih higienskih navad (osnovnih in obnovitvenih), udeležilo pa se jih je skupaj preko 11.000 udeležencev, ki so brezplačno prejeli knjigo Smernice dobrih higienskih navad v čebelarstvu (<http://www.czs.si/content/X3>). Posledica tega so poleg doseganja visokih higienskih standardov med drugim tudi vrhunski rezultati na ocenjevanjih medu.

Z usposabljanji smo se odzvali tudi na pereč problem čebelarstva – varoje. Varoje so se v Sloveniji pojavile v začetku 80 let in od takrat ogrožajo zdravje in obstoj čebeljih družin. Čebelarje usposabljam, kako lahko varoje ohranijo pod nadzorom s pomočjo tehnoloških

Nadaljevanje na naslednji strani

Nadaljevanje s prejšnje strani

ukrepov oz. s pomočjo t. i. apitehničnih ukrepov, s katerimi se brez uporabe zdravil zmanjšuje število škodljivih varoj v čebelji družini. Večina slovenskih čebelarjev je prejela knjigo z naslovom Varoja, čebela, čebelar, kjer so ti postopki opisani skupaj z ostalimi načini zdravljenja z uporabo sonaravnih sredstev, ki ne znižujejo kakovosti čebeljih pridelkov ali jih onesnažijo. V obdobju 2009–2015 je bilo po vsej Sloveniji izvedenih preko 200 usposabljanj iz apitehničnih ukrepov, udeležilo pa se jih je preko 7500 udeležencev.

Zgodba o uspehu so tudi tečaji za čebelarje začetnike, ki jih v sedanjih oblikah izvajamo od leta 2009 dalje in se jih je do sedaj udeležilo preko 3000 čebelarjev začetnikov. Posledica začetnih tečajev je zvišano vstopno znanje ob pričetku čebelarjenja. Ugodno pa so vplivali tudi na starostno strukturo v čebelarstvu

Strokovno predavanje na ApiSloveniji v Celju

Foto: MB

z znižanjem povprečne starosti slovenskih čebelarjev pod 60 let. Po vsej Sloveniji smo jih v tem času izpeljali že 64. Zanimivo pri vsem tem pa je, da kljub številnim izvedbam, v povprečju sedem začetnih tečajev na leto, povpraševanje še vedno presega vpisne zmoglosti. Kljub vsemu je to pozitiven podatek, saj nakazuje, da je ljudem mar za okolje in obstoj čebel in da prihodnost čebelarstva in z njim slavne tradicije ter zagotavljanja ekosistemske storitve opraševanja po vsej Sloveniji ter navsezadnje tudi prihodnost oskrbe s kakovostnimi čebeljimi pridelki in nenazadnje prehranska varnost v naši domovini ni ogrožena. Ne preseneča torej dejstvo, da je ravno iz Slovenije prišla pobuda za razglasitev svetovnega dne čebel pri Organizaciji združenih narodov. Ker postopki za razglasitev potekajo brezhibno, si obetamo razglasitev konec leta 2017, prvo praznovanje pa 20. maja 2018.

Na ČZS se izobraževanja čebelarjev lotevamo sistematično – vseživljenjsko, torej od vrtca dalje. Vertikala se prične z akcijo medeni zajtrk, ki poteka po številnih vrtcih in osnovnih šolah, katere namen je predvsem ozavestiti otroke o pomenu čebel. Na osnovnih in srednjih šolah deluje v Sloveniji preko 160 čebelarških krožkov, ki jih obiskuje preko 3000 otrok. Znanje o čebelah učenci izpopolnjujejo tudi na dnevih dejavnosti in aktivnostih Centra šolskih in obšolskih dejavnosti.

Poleg že omenjenega začetnega tečaja od letos dalje nudimo tudi nadaljevalni tečaj za začetnike. Od uvedbe sistema naci-

onalnih poklicnih kvalifikacij (NPK) dalje obstaja tudi poklicni standard za poklic čebelarja. Na ČZS izvajamo svetovalne postopke za pridobitev NPK čebelar. S številnimi predavanji pokrivamo različne teme v vsebinskih sklopih, kot so: biologija čebel, tehnologija čebelarjenja, vzreja, čebelje paše, čebelji pridelki in izdelki, zagotavljanje kakovosti čebeljih pridelkov ter podjetništvo in trženje. Z večurnimi (5–15 ur) seminarji na določene teme nudimo bolj zaokroženo in celovito znanje o tej temi, tako teoretično, kot praktično. Vrhunec čebelarstva izobraževalne vertikale je izobraževanje za pridobitev naziva čebelarji mojster. Vrhunec izobraževanja čebelarjev na letni ravni pa je državni čebelarji posvet z nazivom ApiSlovenija, ki poteka v Celju z vzporednim čebelarjskim sejmom. ApiSlovenije se vsako leto udeleži več tisoč čebelarjev. Na posvetu lahko prisluhnejo najnovejšim strokovnim dognanjem najboljših predavateljev iz Slovenije in sveta kot tudi predstavitev lastne prakse izkušenih čebelarjev. Nadejamo se, da bi v letu 2021 v Celju potekal tudi kongres svetovne čebelarjske organizacije Apimondija, za izvedbo katerega smo kandidirali nedavno.

Slovenski čebelarji se zavedajo pomembnosti izobraževanja, ki je eden od glavnih smotrov društvenega povezovanja v čebelarjska društva in zveze. Z vseživljenjskim učenjem skrbijo, da se jim šum čebel ne sprevrže v žalostno poezijo.

Tečaj za čebelarje začetnike na Brdu pri Lukovici

Foto: MB

NAJEM KOMPIJA – UGODNO!**Informacije: 041 266 197 (Miha)**

Maja Botolin Vaupotič, RKS OZ Ormož

Počitniški tabor na Pohorju

Medobčinska lokalna akcijska skupina za preprečevanje zasvojenosti, s sedežem na Območnem združenju Rdečega križa Ormož, v letu 2016 organizira že 18. otroški počitniški tabor na Pohorju. Tako kot prejšnja leta ga bomo izpeljali na Treh kraljih, namenjen pa je učencem od četrtega do osmega razreda osnovnih šol občin Ormož, Središče ob Dravi in Sveti Tomaž.

Vsebinsko bogat tabor, ki bo potekal od 25. do 30. julija, bo vsakemu udeležencu nudil, da preživi prijeten in aktiven počitniški teden med svojimi vrstniki, pridobi nova znanja, se na nekem področju izkaže in potrdi, spozna nove prijatelje, s „starimi“ pa prijateljstvo še okrepi. Vse informacije v zvezi s taborom lahko starši dobijo v pisarni RKS OZ Ormož, Ptujška 8 f. Vabljeni.

Utrinek s tabora 2015

(foto: Maja Botolin Vaupotič)

Strokovne delavke Centra za preprečevanje odvisnosti, Nacionalni inštitut za javno zdravje, Območna enota Maribor

20 let centra za preprečevanje odvisnosti

„Izvedela sva pravzaprav od drugih oseb, čeprav sva občasno imela občutek, da nekaj s sinom ni v redu. Lahko bi si mislila, pa vendarle si tega nočeš priznati. Vse tiste obljube sina niso nič več veljale. Imela sva občutek, da se nama podirajo tla pod nogami. Bil je čas, da se obrneva po strokovno pomoč.“

To je samo ena izmed zgodb staršev, ki se obrnejo po pomoč Centru za preprečevanje odvisnosti, ki letos praznuje 20-letnico delovanja. Pot Centra za preprečevanje odvisnosti se je začela septembra 1996. Do leta 2014 je deloval pod okriljem Zavoda za zdravstveno varstvo Maribor, v zadnjih letih pa v okviru Nacionalnega inštituta za javno zdravje. Z letom 2012 ima Center pisarno tudi v Murski Soboti. Program je anonimen in brezplačen.

Center za preprečevanje odvisnosti
Sprejemna pisarna Maribor:

Ljubljanska ulica 4, Maribor

Sprejemna pisarna Murska Sobota:

Ul. arhitekta Novaka 2B, Murska Sobota

tel. št: (02) 332 72 51, (02) 333 12 56

gsm: 031 744 494

e-mail: info.cpo@nijz.si

NIJZ Nacionalni inštitut
za javno zdravje

Center ima odprta vrata za vsakogar s težavami z drogo (za tiste, ki po drogi le občasno posegajo, ali za tiste, pri katerih že govorimo o odvisnosti) ali svojem, partnerjem ter drugim ključnim bližnjim osebam, ki želijo nekemu pomagati.

Zakaj je potrebno ukrepati čimprej?

Pomembno je, da bližnje osebe pomagata in naredite prvi korak, saj so težave, povezane z uživanjem drog, zelo kompleksne ...

- Uživanci drog zelo težko priznajo svojo težavo.
- Uživanci drog prvega koraka ne bodo storili sami od sebe, dokler se ne bodo nakopičili problemi do te mere, da jim bo življenje postalo neznosno.
- Krajši kot je čas jemanja drog, večja je verjetnost, da se težave rešijo z manj posledicami.

Program pomaga posameznikom doseči stabilno abstinenco od vseh prepovedanih drog, zaključiti izobraževanje ali pridobiti zaposlitev, vzpostaviti pozitivno družinsko klimo, oblikovati varno socialno mrežo in vzpostaviti kvalitetno preživljanje prostega časa. Center bo ob obeležitvi 20. obletnice delovanja v letošnjem letu pripravil več aktivnosti, ki jih lahko spremljate na internetni strani: <http://www.nijz.si/sl/regije/obmocna-enota-maribor>.

Maja Botolin Vaupotič, RKS OZ Ormož

Uspešni na kvizu o Rdečem križu

Z 8. majem – mednarodnim dnevom Rdečega križa, se je tudi pri nas začel tradicionalni Teden RKS, ki je potekal od 8. do 15. maja. Letošnji teden je bil namenjen obeležitvi 150. obletnice Rdečega križa na Slovenskem.

Na Rdečem križu Slovenije Območnem združenju (RKS OZ) Ormož smo v počastitev tedna Rdečega križa organizirali različne aktivnosti, osrednji dogodek pa smo izpeljali 13. maja, ko smo v prostorih Osnovne šole Stanka Vraza v Ormožu organizirali kviz na temo širjenja znanj o Rdečem križu in Rdečem polmeseču. Kviza se je udeležilo devet ekip iz osnovnih šol Središče ob Dravi, Ormož, Velika Nedelja, Sveti Tomaž, Ivanjkovci in Miklavž pri Ormožu. Učenci so pokazali odlično pripravljenost na preverjanje in razlike v točkah so bile minimalne. Prvo mesto so osvojili učenci OŠ Središče ob Dravi (Anja Raušl, Larisa Maček, Martin Novak), drugo učenci iste šole (Neja Smontara, Lan Kuharič, Petra Zadravec, tretje pa prva ekipa OŠ Ivanjkovci (Adrian Cvetko, Anja Lazar, Vanesa Lesjak). Na zaključni slovesnosti, ki so jo s kulturnim programom popestrili učenci OŠ Stanka Vraza, smo razglasili tudi rezultate likovnega in literarnega natečaja na temo 150 let humanosti na Slovenskem. V natečaju, ki smo ga v šolskem letu 2015/2016 razpisali z željo, da z razstavo otroških del obeležimo 150. obletnico obstoja RKS, je sodelovalo 28 otrok iz

osnovnih šol Stanka Vraza, Sveti Tomaž, Ivanjkovci in Miklavž pri Ormožu. Pod vodstvom 3 mentoric so ustvarili skupaj 25 izdelkov, na katerih so prikazali poslanstvo najstarejše in največje humanitarne organizacije na svetu. Razstava, ki je bila prvič postavljena 3. februarja na svečani seji RKS OZ Ormož, kjer so najzaslužnejšim prostovoljcem podelili priznanja, je sedaj na ogled v prostorih RKS OZ Ormož.

Ekipi Osnovne šole Središče ob Dravi s predsednico RKS OZ Ormož Mileno Zorčič (foto: Maja Botolin Vaupotič)

ATBiro

ATBiro, projektiranje in inženiring, Boštjan ZOREC, s.p., Godeninci 2/a, SI-2277 SREDIŠČE OB DRAVI, tel: 031/379-485; www.atbiro-projektiranje.si; atbiro.projektiranje@gmail.com

IZDELAVA VSEH VRST PROJEKTNE DOKUMENTACIJE ZA NOVOGRADNJE, PRIZIDAVE, NADZIDAVE, RUŠITVE IN LEGALIZACIJE VSEH VRST OBJEKTOV.

Pokličite nas, pošljite povpraševanje na elektronski naslov ali pa obiščite našo spletno stran in se prepričajte o naših referencah s področja izdelave vseh vrst projektne dokumentacije.

Kvalitetno in hitro izdelamo vse vrste projektne dokumentacije, izvajamo gradbeni nadzor, ter NE ZARAČUNAVAMO dodatnih svetovalnih storitev, glede arhitekturne zasnove oz. ostalih primerov svetovanja.

sklepanje naročnin mobilnih in fiksnih storitev
ureditev priklopa na optičnem omrežju (OŠO)
nakup telefonov na obroke
velika izbira dodatkov za telefone in tablice

nakup računalnikov, prenosnikov, tablic televizorjev pisarniške in šolske potrebščine

Možnost nakupa do 36 obrokov!

servis računalnikov in prenosnikov
ZAMENJAVA EKRA NOV NA TELEFONIH

Uredite zbrko, pokličite podjetje FRKO!

Trgovina FRKO

Denis Raušl s.p.

Opekarniška cesta 2b
 2270 Ormož

e-pošta: trgovina@frko.si
 telefon: 031 584 958

pon - pet:
9:00 - 12:00
13:00 - 17:00
 sobota:
8:00 - 12:00

Servis

Munda s.p.

Damjan Munda
 Slovenska cesta 23
 2277 Središče ob Dravi
 tel: 02 719 00 26, mobi: 041/ 587 - 676

- SERVIS VOZIL VSEH ZNAMK
- Popravilo in vzdrževanje motornih vozil
- BOSCH diagnostika,
- Avtoelektrika, avtoelektronika
- Profesionalni CHIP TUNING
- Prodaja in montaža pnevmatik

Avto Tapetništvo MLINARIČ d.o.o.

Bercetova 1, 2277 SREDIŠČE OB DRAVI
 tel.: 02 719 12 66
 e-mail: avtotapetnistvo.mlinaric@gmail.com

OBNAVLJAMO:

- NOTRANJO IN ZUNANJO OBLAZINJENO POHIŠTVO
- JOGI PREVLEKE IN POSTELJE
- SEDEŽE ZA MOTORNA VOZILA
- AVTODOME IN PLOVILA

IZDELUJEMO:

- PREVLEKE ZA VSE TIPE VOZIL
- KVALITETNE SOBNE COPATE
- ŠTEPANO BLAGO ZA OBLAČILA IN VRTNE BLAZINE

ZA OBNOVO OBLAZINJENEGA POHIŠTVA IMAMO VELIKO IZBIRO BLAGA.

GSM: 041 737 049, 070 371 473, Emil Mlinarič

Geo - Teh Toni Jelovica s.p.
 INŽENIRING NA PODROČJU GEODIZIJE IN GRADNENIŠTVA

Tel.: 041 443 140
 E-mail: www.teh1@siol.net

INŽENIRING ZA PODROČJE GRADBENIH IN DRUGIH UPRAVNIH STORITEV

PROJEKTIRANJE hiš poslovnih stavb gospodar. poslopij konsultativni objekti	označitev meje v naravi sprizma borilista	GEODETSKE STORITVE ureditve mej parcelacije evidentiranje stavb geodetski načrti zakoličbe evidentiranje GJ izravnava meje
---	--	--

KJE
 Vrazova ul. 12, 2270 Ormož

© (P) 2011 studio Ljubljana (P) 2011

Frizerski Studio Moni

Žensko, moško in otroško striženje
Barvanje las in pramenov
Fen-frizure in svečane pričeske
Trajne in vodne ondulacije
Ličenje s kozmetiko CARLO BAY

Monika Kocuvan, s.p.

Šolska ul. 21, Središče ob Dravi
GSM: 041-880 174, Tel: 02/719 01 24
E-mail: friz.studio.moni@gmail.com

kemøn

Novo! UNAMY Silky

ekskluzivni tretma za ukrotitev las
s svilnatim učinkom, za vse vrste las.

- * valovite
- * skodrane
- * ravne
- * pobarvane
- * razbarvane

Hvala za vaše zaupanje, se priporočamo!

www.frizerski-studio-moni.si

FRIZERSKI SALON **SANDRA**

Moško, žensko, otroško striženje,
barvanje, prameni, trajne....

NAROČILA:
041 / 873 - 311

DELOVNI ČAS:
PON - PET: 8:00-19:00
SOBOTA: 7:00 - 12:00
NEDELJA in PRAZNIKI: ZAPRTO

FRIZERSKI SALON **SANDRA**
Aleksandra Žerjav s.p.
Partizanska ulica 2a
2277 Središče ob Dravi

LA BIOSTHETIQUE®
PARIS

pri Rupertu
Slovenska cesta 53, 2277 Središče ob Dravi
www.slasicarna-rupert.si

Božidar Borko s.p.
telefon: 02 719 05 93
prenosni telefon: 031 59 94 30
e-naslov: rupert.bozo@siol.net

Vrtnine Kranjčec
GODENINCI

Prodaja sveže zelenjave

GSM: 031 399 103
Tel.: 02/719 10 55
e-mail: vrtninekranjcec@gmail.com

ROBERT JAKL s.p.
IZDELOVANJE KOVINSKIH IZDELKOV
Modrinjakova ulica 4
SI-2277 Središče ob Dravi
Tel.: +386(0) 271 91 282
Fax: +386(0) 271 91 582
e-mail: jakl@siol.net

Kmetija SEVER
Perutninarstvo

MIRAN SEVER
Šalovci 42, 2277 Središče ob Dravi
Nosilec dopolnilne dejavnosti na kmetiji
tel.: 02/719 13 94, mobi: 041 724 363

					AVTOR: JOŽE BORKO	KRAJ PRI CELJU	VNETJE SLUZNICE	VOJAŠKI OBRAMBNI NASIP	FRANCE TOMŠIČ	VELIKA ŽELJA STORITI KAJ NEPRIMERNEGA, NEDOVOLJENEGA	RASTLINA NA VLAŽNIH TLEH	
					PREDSTOJNIK ŠKOFIJE					SAMARIJ		
					BOJEVNIŠKA SPRETNOST					NORDIJSKA BOGINJA		
					SL. PEVEC PESTNER				NEPRIJETEN VONJ			
					DEFEKT, OKVARA				FR. SKLADAT. (ALEXANDRE)			
											AFRIŠKI NAJEMNI VOJAK	
TEŽJE BESEDE: ALISA, IDUNA, TANSMAN	RT V VZHODNI ŠPANIJI	AMERIŠKI IGRALEC (ARMAND, »ODISEJ«)	KRVOLOČNA ŽIVAL				IT. IGRALKA MAGNANI					
			REKA NA SLOVAŠKEM				GEORGES URBAIN					
LAHKOVERNOST					MEDITACIJSKI POLOŽAJ PRI JOGI	KRISTALISTI SKRILAVEC						
						ENAKI ČRKI						
HIŠNI »BAND« SREDIŠKIH UPOKOJENCEV									ALMA KARLIN			
									KONJ RJAVE BARVE			
8					SLOVENI GRADEC			SENO				
					SOČUTEN, USMILJEN ČLOVEK			SL. IGRALEC FURIJAN				
KRIŽANKE BISTRUJO UM	SRBSKA ŠAHISTKA MARIČ						SLOVENSKI PRERODITELJ NA KOROŠKEM (MATIJA)					
	KONICA											
OSEBNI ZAIMEK			BRIT. PISAT. FLEMING			ŠELIGOVA DRAMA					MAIHEN OREH	NATISK, TIRAŽA
			REKA V NEMČIJI			ATOMSKA PEČ						
NEKDANJI ŠVEDSKO SMUČAR (INGEMAR)									KOREIJSKI DENAR			
									PREMETANKA, ZVITOREPKA			
ANGLEŠKA REKA SKOZI LONDON					PERZIJSKA KRALJICA							
					SOSEDNIJI ČRKI							
SLOVENSKA OPERNA PEVKA ONDINA KLASINC	JED IZ ZELJA, MEŠA IN RIŽA							KRAVJI MLADIČ				
	PISARNA, BIRO							IT. SLIKAR (AGNOLO)				
4. IN 6. SAMOGLASNIK			VINKO (LIUBK.)							SOGLASNIKA V ŠOLI		
			SMUČI							ZNAMKA NEMŠKIH AVTOMOBILOV		
ROMARSKI KRAJ NAD REKO					ZAPOR (ZASTAR.)							
					TELUR							
URADNI CENILEC									POLOŽAJ TELESA TELOVADBA NA ORODIJU			
KOROŠKI PEVEC SMOLAR				ITALIJANSKA PEVKA (FRANCESCA) IZ ČRK: ERIN					PRITOK BERINGOVEGA MORJA NA KAMČATKI			

Rešitev križanke – geslo iz osenčenih polj prepišite na dopisnico in jo pošljite do 15. 8. 2016 na naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi. Srečni izžrebanec prejme darilni bon v vrednosti 40€ Trgovine Krap Tuš.

SREDICA je glasilo Občine Središče ob Dravi. Člani uredništva: Helena Srnc – odgovorna urednica, Samo Žerjav – pomočnik urednice, Jana Čavničar, Samo Kočevar, Urška Panič, Stanko Zebec, Danica Žerjav. Jezikovni pregled: Tina Zadravec. Tisk: Emporio d.o.o. Naklada: 800 izvodov. Naslov: Uredniški odbor, Občina Središče ob Dravi, Trg talcev 4, 2277 Središče ob Dravi ali v elektronski obliki na urednistvo.sredica@gmail.com. Fotografijo na naslovnici je posnela Urška Panič, ISSN 1855-7511.